Súd:	Okresný súd Levice
Spisová značka:	5C/24/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4318202876
Dátum vydania rozhodnutia:	09. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Daniel Konerácký
ECLI:	ECLI:SK:OSLV:2020:4318202876.39

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice sudcom Mgr. Danielom Konerackým v spore žalobcu: Y. Š., O.. XX.XX.XXXX, V. H. XXX, P., v zastúpení: JUDr. Julián Lapšanský, advokátska kancelária, spol. s r.o., Zelinárska 8, Bratislava, IČO: 45 941 815, proti žalovaným: 1/ L. M., O.. XX.XX.XXXX, V. K. Š. X, P., 2/ U. M., O.. XX.XX.XXXX, V. K.. O. XXXX/XX, G., 3/ C.. Š. M., O.. XX.XX.XXXX, V. U.. E.. Š. XXX/XX, G., 4/ C.. P. V., O.. XX.XX.XXXX, V. F.. N. XXX/X, G., 5/ U. D., O.. XX.XX.XXXX, V. Č.C. V. XX/XX, P., 6/ L. B.F., O.. XX.XX.XXXX, V. Č. V. XX/XX, P., 7/ L. P., O.. XX.XX.XXXX, V. O. Ž.G. XXX/XX, P., 8/ Poľovnícke združenie Teplá voda, IČO: 36 098 744, Hrnčiarska 13, Pukanec, všetci zastúpení: Mgr. Jozef Slíška, advokát so sídlom Coboriho 2, 949 01 Nitra, o ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy 20.000 €, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný v 8.rade j e p o v i n n ý zdržať sa vyhotovovania alebo akéhokoľvek šírenia informácií, ktorými označuje žalobcu za osobu, ktorá sa snaží uplácať a ktorá vyvíja nátlak na obyčajných vidieckych ľudí a majiteľov pozemkov.

II. Žalovaný v 8.rade j e p o v i n n ý zverejniť na internetovej stránke www.webnoviny.sk a po dobu 3 mesiacov ponechať nasledovný text ospravedlnenia:
Poľovnícke združenie Teplá voda sa ospravedlňuje pánovi Y. Š. za to, že v písomnom stanovisku zo dňa 26.04.2018 uviedlo, že pán Y. Š. sa snažil uplácať a robiť nátlak na obyčajných vidieckych ľudí a majiteľov pozemkov.

III. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

IV. Žalovaní v 1. - 7.rade m a j ú n á r o k na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

V. Žalobca a žalovaný v 8.rade n e m a j ú n á r o k na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa pôvodne podanou žalobou domáhal proti žalovaným v 1.až 7.rade, aby im súd uložil povinnosť zdržať sa vyhotovovania a/alebo akéhokoľvek šírenia informácií, ktorými označujú žalobcu za osobu, ktorá sa snaží uplácať a ktorá vyvíja nátlak na obyčajných vidieckych ľudí a majiteľov pozemkov, ako aj povinnosť zverejniť a ponechať zverejnený po dobu 3 mesiacov na internetovej stránke www.webnoviny.sk <http://www.webnoviny.sk> nasledovný text ospravedlnenia: „Žalovaní v 1.až 7.rade sa ospravedlňujú pánovi Y. Š. za to, že v písomnom stanovisku zo dňa 26.04.2018 uviedli, že pán Y. Š. sa snažil uplácať a robiť nátlak na obyčajných vidieckych ľudí a majiteľov pozemkov.“ Žalobca si tiež uplatňoval nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- Eur. Podanú žalobu

odôvodnil tým, že je jediným spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti SLOVAK FINANCE s. r. o. so sídlom Bratislava, ktorá je najväčším predajcom jazdených nákladných motorových vozidiel v Slovenskej republike. Tiež sa venuje ako hobby poľovníctvu, pričom je predsedom poľovníckej organizácie Lesy, lúky Uhliská, so sídlom Uhliská, Pukanec, IČO: 42 201 403. Ako zástupca vlastníkov pozemkov v poľovnom revíri Teplá Voda zvolal s ďalšími významnými vlastníkmi v poľovnom revíri, konkrétne s obcou H., Slovenským pozemkovým fondom, s poľnohospodármi Agropuk s. r. o. a L. Č. na deň 24.04.2018 zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov, ktoré sa podľa zákona č. 274/2009 zákona o poľovníctve, malo konať raz za 10 rokov, a ktoré rozhoduje o spôsobe užívania poľovného revíru. Zhromaždenie bolo zvolané z dôvodu, že v mesiaci september 2018 sa končil výkon práva poľovníctva v poľovnom revíri Teplá Voda, súčasnej poľovnej organizácii PZ Teplá Voda a preto bolo zo zákona nutné zvolať nové zhromaždenie vlastníkov pozemkov, ktoré by rozhodlo o užívaní poľovného revíru na ďalšie 10-ročné obdobie. Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že pred konaním zhromaždenia vlastníkov poľovných revírov ho kontaktoval T. P. - osoba, ktorá mala pracovať na SPF, a ktorá mu už skôr, asi tak pred dvomi mesiacmi ponúkla, že mu pomôže s vybavením práva poľovníctva v poľovnom revíri Teplá Voda s požiadavkou, aby mu vyplatil 25.000,- Eur z dôvodu, že o poľovný revír prejavila záujem aj iná poľovnícka organizácia. Žalobca odmietol poskytnúť túto platbu s odôvodnením, že zvolávatelia disponujú väčšinou pozemkov v poľovnom revíri Teplá Voda a že podľa zákona musí byť právo poľovníctva priznané poľovníckej organizácii Lesy, Lúky, Uhliská. Pán P. ho kontaktoval opäť a oznámil mu, že ak neposkytne požadovaný úplatok a zároveň neposkytne druhému záujemcovi 50 %-né členstvo v poľovníckej organizácii Lesy, lúky Uhliská, SPF sa nezúčastní zhromaždenia vlastníkov poľovných revírov, čím bude zhromaždenie neuznášania schopné. Žalobca odmietol aj túto druhú ponuku a na otázku žalobcu, ako by k tomu mohlo dôjsť keď SPF je spoluzvolávateľom zhromaždenia, p. P. odpovedal, že na SPF dôjdu podnety, pre ktoré prehodnotí svoju účasť SPF na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov, čím sa toto stane neuznášania schopným. Žalobca napriek tomu ponuku na úplatok odmietol a osobne urgoval SPF, aby sa zhromaždenia zúčastnilo. Keď sa napriek tomu dňa 24.04.2018 zástupca SPF skutočne nedostavil na zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov pochopil, že vyhrážky boli skutočné a na Národnej kriminálnej agentúre podal trestné oznámenie pre podozrenie z trestného činu nepriameho úplatkárstva. Podľa vedomosti žalobcu bola v tejto veci obvinená jedna osoba a prebiehali trestné úkony trestného stíhania, v rámci ktorých bol súčinný, predkladá dôkazy vyžiadané Národnou protikorupčnou jednotkou a zúčastňuje sa jednotlivých procesných úkonov. O svojej skúsenosti prehovoril aj mediálne, a to v tlačovej konferencii, ktorá bola prenášaná na TA3, ako aj článok v DenníkuN. Následne ako reakcia na kroky žalobcu sa druhá strana rozhodla skompromitovať ho, a to tak, že dňa 26.04.2018 vydali žalovaní spolu s ďalšími piatimi členmi poľovného združenia Teplá Voda stanovisko, v ktorom uviedli, že žalobca je nenásytným poľovníkom, ktorého zámerom je získať poľovný revír za účelom následného profitovania na poľovnej zveri, pričom žalobca sa snažil uplácať a robiť nátlak na obyčajných vidieckych ľudí a majiteľov pozemkov, čím sa snažil získať revír na ich úkor. Podpísaní pod stanoviskom sú celkom deviati členovia poľovného združenia Teplá Voda, pričom žalobca sa z dôvodov uvedených nižšie rozhodol žalovať len siedmich signatárov - žalovaných. Takéto stanovisko bolo zverejnené na elektronických verziách spravodajských portálov, napr. www.ta3.com <http://www.ta3.com>, www.domov.sme.sk, www.webnoviny.sk <http://www.webnoviny.sk>, www.hlavne.sk, čím došlo k vykresleniu žalobcu ako úplatkára a osoby vykonávajúcej nátlak na miestnych poľnohospodárov. Stanovisko podľa názoru žalobcu obsahuje abstraktné obvinenie z korupcie bez toho, aby bližšie konkretizovalo toto údajné protiprávne konanie, predovšetkým kedy, kde a akým spôsobom sa mal žalobca dopustiť korupcie. Takéto tvrdenie obsiahnuté v stanovisku tak nemožno považovať za oprávnenú kritiku, ale ide o typický difamačný prejav, ktorého účelom je očierniť žalobcu a skrze jeho uverejnenie na internete ako verejne prístupnej sieti docieliť poškodenie dobrého mena a cti žalobcu, znížiť jeho vážnosť a dôveryhodnosť v spoločnosti a sťažiť možnosti jeho efektívnej obrany. Žalobca sa nikdy nedopustil uplácania, nikdy ani nebolo voči nemu pre takýto trestný čin vedené trestné ani iné konanie a podľa názoru žalobcu len obvinenie z uplácania bez reálneho skutkového základu predstavuje zásah do osobnostných práv žalobcu, a to predovšetkým do práva na ochranu mena, cti a dobrej povesti. Žalobca sa domnieva, že dôvodom na obvinenie z korupcie bol fakt, že ako predseda poľovníckej organizácie Lesy, lúky Uhliská, ponúkol vlastníkom pozemkov v poľovnom revíri Teplá Voda náhradu za užívanie poľovného revíru, pričom poskytnutie takejto náhrady však ukladá § 15 zákona o poľovníctve, a o výške náhrady rozhoduje zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov. Preto žalobca pred konaním zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov ponúkol zhromaždeniu náhradu za výkon práva poľovníctva s tým, že platby ponúkané žalobcom ako predsedom poľovníckej organizácie Lesy, lúky Uhliská, tak predstavujú náhradu za výkon práva poľovníctva. Poľovnícka organizácia bola povinná ponúknuť a hradiť vlastníkom

pozemkov v poľovnom revíri zo zákona, preto už z princípu sa nemôže jednať o protiprávnu platbu, alebo dokonca úplatok, ako sa to zrejme snažili naznačiť žalovaní v stanovisku. Zároveň poľovné združenie Teplá Voda v rozpore so zákonom o poľovníctve neplatila súkromným majiteľom pozemkov žiadnu náhradu za výkon poľovníckeho práva a v prípade väčších verejno-právnych subjektov SPF a obce, hradí symbolickú náhradu. Napríklad obci Uhliská, ktorá vlastní v poľovnom revíri Teplá Voda 91 hektárov, hradí poľovné združenie Teplá Voda náhradu vo výške 17,- Eur ročne, zatiaľ čo žalobca ako predseda poľovnej organizácie ponúkol obci náhradu vo výške 800,- Eur ročne. Žalobca tak podal niekoľkonásobne výhodnejšiu cenovú ponuku za výkon práva poľovníctva, čo zrejme znervóznilo zástupcov poľovného združenia Teplá Voda, pretože si uvedomili, že vlastníci pozemkov v poľovnom revíri dostanú aj reálne zaplatené za to, že sa na ich pozemkoch bude poľovať a profitovať z toho. Z tohto dôvodu sa rozhodli vydať a publikovať stanovisko, v ktorom falošne obvinili žalobcu z korupcie a poškodili tak na verejnosti poľovnícku organizáciu Lesy, lúky Uhliská a žalobcu ako aj jeho predsedu, hoci v skutočnosti vo všetkých prípadoch išlo o ponuku na náhradu za výkon práva poľovníctva, ktoré je poľovnícka organizácia vykonávajúca právo poľovníctva povinná poskytnúť vlastníkom pozemkov. Obdobne ako v prípade obvinenia z uplácania, aj v prípade obvinenia žalobcu z vyvíjania nátlaku na drobných poľnohospodárov, sa jedná o krivé obvinenie vo všeobecnej rovine bez toho, aby bolo bližšie špecifikované protiprávne konanie žalobcu. Rovnako ako v prípade obvinenia z úplatku bola aj v tomto prípade zámerne zvolená takáto abstraktná forma, ktorá znemožňuje žalobcovi účinne reagovať a vyvrátiť konkrétne skutkové tvrdenia. Jediným účelom bolo vykresliť žalobcu ako osobu s kriminálnymi spôsobmi konania a poškodiť žalobcu a ním vedenú poľovnícku organizáciu v očiach vlastníkov pozemkov v poľovnom revíri a širšej verejnosti, a to po tom, čo mediálne prezentoval svoje skúsenosti s korupciou pri rozhodovaní o užívaní poľovných revírov. Tvrdenie žalovaných nemožno ani pri tomto najbenevolentnejšom výklade prejavu vôle podradiť pod oprávnenú kritiku žalobcu, pretože práva naopak, žalovaní sa tvrdeniami obsiahnutými v stanovisku snažili znevážiť žalobcu najmä v oblasti jeho práva na ochranu mena, cti a povesti. Žalobca rovnako tak ako ani žiadna spoločnosť, v ktorej je spoločníkom, akcionárom alebo členom štatutárneho orgánu, a ani poľovná organizácia Lesy, lúky Uhliská, ktorej je predsedom, nevlastní v poľovnom revíri Teplá Voda žiadne pozemky, ani sa nikdy žiadne pozemky nesnažil nadobudnúť, čiže len z tohto titulu je akékoľvek vyvíjanie nátlaku pri nadobúdaní pozemkov vylúčené. Opätovne sa tak môže jednať len o situáciu, kedy žalobca ponúkol náhradu za užívanie poľovného revíru podľa zákona o poľovníctve. Podľa názoru žalobcu poľovné združenie Teplá Voda vykonáva právo poľovníctva v poľovnom revíri Teplá Voda bez toho, aby z toho mali úžitok aj drobní vlastníci pozemkov, na ktorých sa poľuje, pričom tí zneisteli, keď zistili, že poľovnícka organizácia Lesy, lúky Uhliská vykonávajúci právo poľovníctva v susednom poľovnom revíri, nielenže má záujem o výkon práva poľovníctva v poľovnom revíri Teplá Voda, a je ochotná a schopná finančne kompenzovať vlastníkom poľovných pozemkov náhradu za výkon tohto práva. Z tohto dôvodu aj v hojnom počte udelili žalobcovi plnú moc na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov, pretože doteraz im z vlastníctva pozemkov neplynul žiadny príjem v súvislosti s ich užívaním za účelom výkonu práva poľovníctva, ale museli za ne navyše platiť daň z nehnuteľnosti. Skutočným dôvodom, prečo došlo k udeleniu plných mocí žalobcovi nie je žiaden nátlak zo strany žalobcu, ale ochota poľovníckej organizácie, ktorej je predsedom, nie len vykonávať právo poľovníctva ale vlastníkov za výkon tohto práva aj kompenzovať. Neštandardný je výkon práva poľovníctva na cudzích pozemkoch bez toho aby boli akýmkoľvek spôsobom odškodnení vlastníci, ako tomu bolo doteraz. Žalobca opätovne zdôrazňuje, že ponuku na poskytovanie náhrady za výkon práva poľovníctva určite nemožno hodnotiť ako nátlak alebo korumpovanie vlastníkov pozemkov, pretože ide o bežný civilno-právny úkon, ktorý je nutné vykonať, ak chce tretia osoba užívať cudzí majetok za účelom výkonu práva poľovníctva s tým, že cena, ktorá bola ponúknutá vlastníkom pozemkov, zodpovedá trhovým cenám, a boli ponúknuté vlastníkom pozemkov žalobcom so starostlivosťou riadneho hospodára, ktorý zvážil všetky aspekty tak, aby bol výkon práva poľovníctva ziskový a súčasne aby ponúkané ceny boli spravodlivé aj voči vlastníkom pozemku. Žalobca tak nevyvíjal žiaden nátlak na majiteľov pozemkov v poľovnom revíri, čo najlepšie demonštruje skutočnosť, že niekoľko desiatok bývalých alebo súčasných vlastníkov pozemkov v poľovnom revíri Teplá Voda, ktorý splnomocnili žalobcu na svoje zastupovanie na zhromaždení vlastníkov pozemkov, ani jeden nepotvrdil vyvíjanie nátlaku a nebola podaná ani jedna žaloba voči žalobcovi alebo trestné oznámenie. Po oboznámení sa so stanoviskom poľovného združenia Teplá Voda, sa žalobca osobne stretol s niektorými signatármi, konkrétne s L. U. a L.O. E., ktorých poznal osobne, pretože sú z vedľajšej obce a priamo sa ich vypytoval, prečo sa podpísali pod klamstvá uvedené v stanovisku. Na jeho dopyt potvrdili, že stanovisko nečítali, a že ho podpísali tak, ako im bolo predložené. Tieto vyjadrenia niektorí potvrdili aj v reportáži Denníka N, a to anonymne z dôvodu obáv. Uviedli tiež, že v poľovnom združení Teplá Voda sa v poslednej dobe udiali zmeny, keď pred troma mesiacmi vymenovali

nového predsedu a to žalovaného v 1.rade, ktorého doviedol žalovaný v 2.rade, a ktorý mal sľúbiť, že cez SPF a svoje známosti vybaví užívanie poľovného revíru Teplá Voda aj na ďalšie 10-ročné obdobie. Toto bolo aj motiváciou pre jeho prijatie za člena združenia a vymenovanie za predsedu združenia a tiež aj dôvodom podpisu stanoviska. Žalobca sa preto rozhodol nežalovať týchto dvoch signatárov stanoviska, keďže títo nemali záujem o zásah do jeho osobnostných práv, učinili tak len v dôsledku toho, že sa nechali vmanipulovať do toho bez toho aby mali skutočný záujem na poškodenie žalobcu. Žalovaní sa vydaním a zverejnením stanoviska snažili zdiskreditovať žalobcu, a to z dôvodu, že mal upozorniť na korupciu pri rozhodovaní a užívaní poľovného revíru Teplá Voda. Publikovanie stanoviska malo závažné dopady predovšetkým v podnikateľskej činnosti žalobcu obzvlášť po tom, čo boli publikované tvrdenia o jeho možnom obvinení v dôsledku jeho protiprávnej činnosti, ktorej sa mal dopustiť uplácaním a nátlakom na poľnohospodárov (napr. <https://www.webnoviny.sk/polovnik-stubna-moze-skoncit-aj-ako-obvineny-tvrdi-expert/>). Žalobca vlastní spoločnosť SLOVAK FINANCE, ktorá sa zaoberá obchodovaním s jazdenými nákladnými motorovými vozidlami, poľnohospodárskymi strojmi a návesmi, stavebnými strojmi, a je najväčším predajcom takejto používanej techniky na Slovensku. Táto spoločnosť dosahuje obrat prevyšujúci 12 miliónov Eur a vyše 1300 predaných motorových vozidiel ročne. Žalobca toto všetko docielil výlučne vlastnou usilovnosťou a svedomitosťou, pričom si dal záležať na vybudovaní reputácie ako čestného obchodníka v podnikaní s jazdenými motorovými vozidlami, teda v odvetví, ktoré nemá najlepšiu povesť v širokej verejnosti práve pre časté podvody a machinácie. Žalobca tiež vykonáva poľovníctvo ako svoje hobby a po vydaní stanoviska ho kontaktovali najvýznamnejší obchodní partneri s dopytmi ako to vlastne bolo a či uplácal alebo vyvíjal nátlak na obyčajných dedinských ľudí, pričom takéto prejavy nedôvery vnímal osobitne citlivo obzvlášť po kauze bitých drobných poľnohospodárov na východe Slovenska. Osobitné úsilie na odvrátenie nepriaznivých dopadov stanoviska však musel vyvinúť vo vzťahu k finančným inštitúciám, konkrétne voči Československej obchodnej banke, a. s., ktorá poskytuje spoločnosti SLOVAK FINANCE kontokorentný úver vo výške 1 500 000 Eur za účelom financovania jeho prevádzky s tým, že žalobca je takisto činný pre najväčšiu leasingovú spoločnosť na Slovensku - ČSOB Leasing, pre ktorú zabezpečil uskladnenie odobratých predmetov leasingu alebo predmetov z nesplácaných úverov. Po publikovaní stanoviska kontaktovali žalobcu zástupcovia ČSOB so žiadosťou o podanie vysvetlení z dôvodu, že banky a leasingové spoločnosti ako konzervatívne finančné inštitúcie sa nemôžu pri svojich obchodoch spolčovať s osobami s pochybnou až kriminálnou povesťou, predovšetkým s poukazom na ustanovenie zákona č. 297/2008 Z. z. o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a o ochrane pred financovaním terorizmu, pretože nemôžu byť finančné prostriedky banky použité na financovanie trestnej činnosti, t. j. na úplatky ako to bolo uvedené v stanovisku. Žalobcovi tak reálne hrozilo, že vyhlásenie predčasnej splatnosti kontokorentného úveru v ním vlastnenej spoločnosti by malo za následok prakticky ukončenie jeho činnosti, pretože finančné prostriedky z kontokorentného úveru slúžia na priebežné financovanie prevádzkovej činnosti. Jednorazová splatnosť úveru by preto znamenala ukončenie činnosti SLOVAK FINANCE, pretože táto nemá voľné finančné prostriedky aby jednorazovo uhradila takúto vysokú čiastku a musela by rozpredať všetky svoje aktíva, ktoré zabezpečujú úver. Žalobca tak mohol prísť o živobytie v dôsledku nepravdivých tvrdení uvedených v stanovisku, hrozilo ukončenie jeho spoločnosti, ktorú rozvíja nepretržite už 10 rokov, a ktorá je jediným zdrojom jeho príjmov. Žalobca vynaložil nemalé úsilie, aby obhájil svoje dobré meno, česť a povesť, a ustál svoju ochotu vypovedať o korupcii na Slovensku. Preto strávil prakticky celý mesiac máj 2018 obchádzaním svojich obchodných partnerov a klientov aby ich ubezpečil, že tak ako počas svojej 11-ročnej podnikateľskej kariéry, aj teraz sa správal poctivo, nikoho neuplácal a na nikoho nevyvíjal nátlak. Nepravdivý obsah stanoviska tak viedol k negatívnemu vnímaniu činnosti žalobcu ako súkromnej osoby, ako predsedu poľnohospodárskej organizácie Lesy, lúky Uhliská, a ako spoločníka a konateľa SLOVAK FINANCE, a to tak zo strany verejnosti, ako aj aktuálnych resp. potenciálnych klientov. Samotnými zvolenými formuláciami „sa snažil uplácať a robil nátlak na obyčajných vidieckych ľudí a majiteľov pozemkov“ bol spôsobený taký stav, keď bolo reálne spochybnené dobré meno, občianska česť, dobrá povesť a morálna integrita žalobcu, pričom svojim konaním zasiahli žalovaní do práva na ochranu osobnosti, ktoré sú žalobcovi garantované prostredníctvom ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka a článku 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Z dôvodu zásahu do dobrého mena, občianskej cti a reputácie, ktoré svojim konaním spôsobili žalovaní, si tak žalobca uplatňuje nárok na zaplatenie sumy vo výške 20.000,- Eur ako náhradu nemajetkovej ujmy a tiež uložená povinnosť zdržať sa šírenia informácií, ktorými ho označujú za osobu, ktorá sa snaží uplácať a vyvíjať nátlak na obyčajných vidieckych ľudí a majiteľov pozemkov, ako aj uloženia povinnosti ospravedlnenia sa.

2. Súd následne doručil žalobu žalovaným a v zmysle § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP) ich vyzval, aby sa k podanej žalobe vyjadrili. Žalovaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu

elektronickým podaním zo dňa 14.01.2019 uviedli, že žiadajú žalobu zamietnuť, pretože nesúhlasia s tvrdeniami žalobcu, a to z dôvodu, že ich stanovisko nemá difamačný charakter a ani nepoškodilo dobré meno a povesť žalobcu. Žalovaní ďalej uviedli, že žiadnym spôsobom informácie, ktoré hodnotí žalobca, nemajú teda difamačný charakter, a tomu ani nezodpovedajú, pričom takéto stanovisko vzniklo ako reakcia žalovaných z dôvodu vystúpenia žalobcu v relácii na TA3, v ktorom žalobca označil určité osoby z korupčného správania s tým, že korupčné správanie osôb nie je predmetom tejto žaloby a je na orgánoch činných v trestnom konaní, ako sa s trestným oznámením, resp. s trestnými oznámeniami žalobcu vyporiadajú. Je pravdou, že predmetné stanovisko podpísalo 9 osôb z desiatich, ktoré sú členmi poľovného združenia Teplá Voda, pričom toto poľovné združenie vykonáva výkon práva poľovníctva v uznanom poľovnom revíri takmer 20 rokov a nie je nič výnimočné, keď táto poľovnícka spoločnosť má záujem aj naďalej vykonávať výkon práva poľovníctva v tomto uznanom poľovnom revíri. Samotní členovia tohto poľovníckeho združenia vediac o skutočnosti, že v septembri 2018 im končila nájomná zmluva, navštevovali jednotlivých vlastníkov poľovných pozemkov, ktorých požiadali o ich súhlas, aby ich mohli zastupovať na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov, ktorého výsledkom je rozhodnutie, ktorej poľovníckej spoločnosti bude tento poľovný revír prenajatý a aká bude výška nájomného. Členovia osobne navštívili vlastníkov poľovných pozemkov s tým, že disponovali splnomocneniami, na základe ktorých na zhromaždení ich mohli zastupovať. C.. B. a E. V. navštevovali teda vlastníkov poľovných pozemkov a zbierali od nich v prospech žalobcu podpisy od vlastníkov týchto pozemkov, a to v jeho prospech, pričom ten si založil poľovnícke združenie Lesy, lúky Uhliská za účelom, že práve on bude ten, kto bude užívať poľovný revír Teplá Voda. Možno sa domnievať, že zo zoznamu osôb, ktoré podpísali splnomocnenia pre členov poľovného združenia Teplá Voda, po návšteve týchto dvoch osôb od žalobcu, prešli na jeho stranu, a to konkrétne R. N. a U. N. s tým, že poslali odvolanie svojich plných mocí z dôvodu, že im žalobca ponúkol za samotný podpis 100,- Eur. Tak tomu bolo aj v prípade P. F. a P. I.. Žalovaní tiež poukázali na ponuku, ktorú v listinnej forme zaslal žalobca ako predseda svojej poľovníckej organizácie Obecnému úradu X. P., pričom zasielal jednorazovú odmenu vo výške 10.500,- Eur pre účely umožnenia výkonu práva poľovníctva a začlenenia pozemkov vo vlastníctve Obce P. v celkovej výmere 105 hektárov do poľovného revíru Teplá Voda s možnosťou ďalšej budúcej podpory pri organizácii ďalších budúcich podujatí. Podľa názoru žalovaných tak u každej osoby aj bez právneho vedomia skrsne myšlienka, že žalobca ponúkol úplatok Obecnému úradu P. vo forme peňažnej odmeny, ktorú dokonca aj zaslal na účet obecného úradu, pričom starosta obce takúto sumu žalobcovi vrátil. Žalovaní boli tiež vypočúvaní na Národnej kriminálnej agentúre vo veci podozrivého korupčného správania žalobcu s tým, že sú osoby bez právneho vedomia a v stanovisku, ktoré bolo uverejnené na portáloch označených žalobcom sa vyjadrujú, že upláca a robí nátlak na obyčajných vidieckych ľudí a majiteľov pozemkov. Ako je známe, tak sám žalobca je oznamovateľom korupčnej činnosti osôb, ktoré označuje ako P., M., a tiež je preverovaný policajnými zložkami za korupčné správanie. Žalovaným nie je známy výsledok takýchto trestných konaní, pričom bude závisieť od rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní, kto a do akej miery sa dopustil korupčných deliktov. Žalovaní tak vo svojom stanovisku, ktoré podpísali, vyslovili svoj laický názor na vec. Z tohto dôvodu tak z ohľadom na skutočnosti, ktoré predchádzali jeho vydaniu, nemá takéto stanovisko difamačný charakter, tak ako ho označuje žalobca, a preto žiadajú žalobu zamietnuť. Zároveň uviedli, že žalobca ponúkol obci H. ročnú náhradu vo výške 800,- Eur, hoci sám nevie, o akej výške nájomného rozhodnú vlastníci poľovných pozemkov na zhromaždení. Preto tak nie je známe, z čoho vlastne žalobca usúdil, že bola znížená jeho dôstojnosť a vážnosť ako fyzickej osoby v spoločnosti a podnikateľa, keď listinné dôkazy nasvedčujú tvrdeniam žalovaných a preukazujú jeho správanie. Pokiaľ ide o uplatnenie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- Eur, tak žaloba je iba všeobecná a okrem subjektívnych pocitov a tvrdení žalobcu nie sú v nej uvedené žiadne také konkrétne skutočnosti, ktoré by preukazovali, že žalobcovi v priamej príčinnej súvislosti z uverejnením stanoviska žalovaných nejaká majetková ujma vôbec vznikla a žalobca tak nepreukázal vznik takejto ujmy. To, že predložil súdu list vyhotovený s názvom ČSOB banky, a. s., z ktorého vyplýva žiadosť tejto banky stretnúť sa so žalobcom, tak tento list je všeobecne koncipovaný a žiadajú od žalobcu, aby vysvetlil medializované informácie ohľadom poľovného revíru v okolí G., ako aj podania trestného oznámenia na žalobcu s tým, že takýto list nepreukazuje ohrozenie jeho podnikateľských aktivít a spôsobenie nemajetkovej ujmy. Z uvedených dôvodov tak žiadali žalobu zamietnuť.

3. Súd následne doručil vyjadrenie žalovaných a v zmysle § 167 ods. 3 CSP vyzval žalobcu, aby sa k nemu vyjadril. Právny zástupca žalobcu elektronickým podaním zo dňa 30.01.2019 uviedol, že vyjadrenie žalovaných nemá vnútornú logickú štruktúru. K zásahu do práva na ochranu osobnosti dôjde aj v prípadoch, ak si pôvodca zásahu nebol vedomý nepravdivosti svojho tvrdenia, pretože ide o objektívnu zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie. Preto obrana žalovaných, že sa jedná o osoby,

ktoré nemajú právne vedomie neobstojí s tým, že Občiansky zákonník nepozná ako liberačný dôvod nedostatok právneho vedomia na strane pôvodcu zásahu a zo strany žalovaných sa navyše jedná o účelový argument, pretože aj pri priemernej rozumovej vyspelosti si museli byť vedomí skutočnosti, že spísanie stanoviska, v ktorom obvinia žalobcu z uplácania a vyvíjania nátlaku na obyčajných vidieckych ľudí, a jeho následná medializácia je spôsobilá znížiť dôstojnosť, vážnosť a česť žalobcu, a ohroziť jeho postavenie v spoločnosti, čím nepochybne dôjde k zásahu do osobnostných práv žalobcu. Zo znenia stanoviska žalovaných poskytnutého médiám tiež vyplýva jednoznačne a bez najmenších pochybností, že sa nejedná o oprávnenú kritiku postupu poľovníckej organizácie vedenej žalobcom pri získavaní poľovného revíru Teplá Voda, ale ide o útok na vážnosť a česť samotného žalobcu. Obsahom stanoviska tak nie sú vecné tvrdenia, ale iracionálny útok na osobu žalobcu, ktorého motívy spočívajú v tom, že jeho účelom bolo dosiahnuť čo najširšiu medializáciu tým, že budú poskytnuté rôznym spravodajským portálom a poškodiť tak poľovnícku organizáciu Lesy, Lúky, Uhliská, na čele ktorej stojí žalobca, v snahe získať právo poľovníctva v poľovnom revíri Teplá Voda. Z týchto skutkových okolností je tak zrejmé, že vydanie stanoviska bolo motivované snahou žalovaných difamovať žalobcu v očiach širokej verejnosti. Žalobca si tak uplatňuje nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch z dôvodu, že v dôsledku protiprávneho konania žalovaných mu vznikla ujma, ktorá bola opísaná v žalobe a s ohľadom na charakter protiprávneho zásahu do osobnostných práv žalobcu, následky zásahu nemožno odčiniť obnovením pôvodného stavu. Za daných okolností sa tak nároky uplatnené negatórnou a reštitučnou žalobou nejavia ako postačujúce a žalobca si tak uplatňuje svoje nároky aj satisfakčnou žalobou. Podľa názoru žalobcu skutkové tvrdenia žalovaných obsiahnuté v ich vyjadrení poukazujú na nízke pohnútky a motívy žalovaných, pre ktoré sa rozhodli protiprávnym konaním zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu. Pokiaľ ide o vystúpenie žalobcu v televízii TA3, tak je potrebné zdôrazniť, že žalobca vo svojom vystúpení hovoril o svojej skúsenosti s pokusom o uplácanie na Slovenskom pozemkovom fonde, ktorého zamestnanec žiadal od neho úplatok 25.000,- Eur za to, že SPF bude na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov rozhodujúcich o udelení práva poľovníctva hlasovať za poľovnícku organizáciu Lesy, lúky Uhliská. Žalobca v tomto vystúpení ani raz nespomenul žalovaných a ani poľovnícke združenie Teplá Voda, ktorého sú členmi. Tiež nenaznačil žiadnu súvislosť medzi zamestnancom SPF alebo samotným SPF a žalovanými, prípadne nimi reprezentovanou poľovníckou organizáciou. Účelom vystúpenia žalobcu tak bolo poukázať na korupčné praktiky na Slovenskom pozemkovom fonde a neexistoval žiaden rozumný dôvod, aby žalovaní iniciatívne vydávali stanovisko o osobe žalobcu ako reakciu na jeho vystúpenie v televízii TA3, ktoré sa ich vôbec netýkalo. Reakcia žalovaných je preto len ďalším dôkazom, ktorá ich usvedčuje so snahy poškodiť žalobcu. Tiež nie je pravdivé, že žalobca založil poľovnícku organizáciu Lesy, lúky Uhliská za účelom užívania poľovného revíru Teplá Voda, pretože tá vznikla už 30.04.2010 a žalobca sa stal jej členom v roku 2016, teda 6 rokov po jej vzniku. Tvrdenie žalovaných vo vyjadrení, že žalobca založil takúto poľovnícku organizáciu aby ich zbavil poľovného práva a poľovného revíru Teplá Voda, sa tak nezakladá na pravde a opätovne usvedčuje žalovaných zo snahy nepravdivými tvrdeniami diskreditovať žalobcu. Pokiaľ ide o skutočnosť, že žalovaní vykonávali 20 rokov právo poľovníctva v poľovnom revíri Teplá Voda, a preto majú legitímny záujem pokračovať v ňom aj naďalej, tak zabudli opomenúť, že výkon práva poľovníctva je zásahom do vlastníckeho práva majiteľov pozemkov, a preto zákon o poľovníctve určuje, že o užívateľovi poľovného revíru rozhoduje zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov. Poľovnícke združenie Teplá Voda tak nemá z titulu svojho predchádzajúceho užívania poľovného revíru akékoľvek prednostné právo na užívanie takéhoto revíru a o užívanie poľovného revíru sa môže uchádzať ktorákoľvek poľovnícka organizácia. Aj keď žalovaní tvrdili, že poľovnícke združenie Teplá Voda vykonávalo právo poľovníctva 20 rokov a mali záujem pokračovať v ňom aj naďalej, tak poľovnícka organizácia Lesy, lúky Uhliská predložila vlastníkom poľovných pozemkov vlastný návrh na užívanie poľovného revíru, pričom žalovaní to vnímali ako prekážku tejto ich snahy, a preto sa rozhodli poškodiť ho v očiach vlastníkov poľovného revíru, aby títo na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov, nehlasovali za neho. Pokiaľ ide o poskytnutie náhrady za užívanie poľovného revíru, tak žalovaní na svoju procesnú obranu uvádzali, že žalobca sa korupčne správal, a to z dôvodu, že mal niektorým vlastníkom poľovných pozemkov ponúkať peniaze za podpis plnej moci, ktorou splnomocnili žalobcu na zastupovanie na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov, a medzi takto oslovenými vlastníkmi mala byť aj obec P., ktorej žalobca ponúkol 10.500,- Eur, a tie aj poukázal na jej účet. Žalobca ako predseda poľovníckej organizácie, ktorá mala záujem o výkon poľovného práva v poľovnom revíri Teplá Voda, rovnako ako žalovaní, oslovil vlastníkov poľovných revírov so žiadosťou, aby títo hlasovali na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov, v prospech jeho poľovníckej organizácie, a súčasne im na tomto stretnutí aj predniesol návrh na výšku náhrady za užívanie poľovného revíru, na ktorú majú vlastníci poľovných pozemkov nárok, a to z titulu zákona o poľovníctve. Vzhľadom na predchádzajúce negatívne skúsenosti vlastníkov

poľovných pozemkov, kedy im nebola vyplatená peňažná náhrada za užívanie poľovných pozemkov, tak poľovnícka organizácia na dôkaz svojho seriózneho záujmu o poľovný revír Teplá Voda, vyplatila vlastníkom poľovných pozemkov túto peňažnú náhradu ako zálohu vopred, aby si vlastníci týchto pozemkov na rozdiel od minulosti mohli byť istí, že v prípade úspechu im peňažná náhrada bude skutočne vyplatená. Nejde tak o úplatok, ale o poskytnutie plnenia podľa zákona o poľovníctve. Z tohto dôvodu tak konanie žalobcu nemožno považovať za uplácanie vlastníkov poľovných pozemkov, ale tí si museli byť vedomí, že sa im ponúka peňažná náhrada, na ktorú majú zo zákona nárok. Tiež nemožno považovať konanie žalobcu za korupčné správanie pri ponuke peňažnej náhrady obci P., pretože túto ponuku urobil verejne, na zasadnutí obecného zastupiteľstva pred prítomnými poslancami a starostom obce, a peňažné prostriedky poukázal na účet obce. Jedná sa tak o úplne transparentnú transakciu a žalovaní sa tak za žiadnych okolností nemohli domnievať, že sa jedná o úplatok. Žalovaní tiež zamlčali súdu, že poľovnícke združenie Teplá Voda, ktorého sú členmi, vykonávalo právo poľovníctva 20 rokov bez toho, aby drobným vlastníkom poľovných pozemkov poskytli peňažnú náhradu za výkon práva poľovníctva, a preto znervózneli, keď zistili, že o právo poľovníctva v poľovnom revíri Teplá Voda sa uchádza iná poľovnícka organizácia, ktorá nielen že má záujem o výkon práva poľovníctva, ale je ochotná poskytnúť vlastníkom poľovných pozemkov peňažnú náhradu za výkon tohto práva. Skutočným dôvodom, prečo vlastníci pozemkov splnomocnili žalobcu na hlasovanie na zhromaždení vlastníkov pozemkov, nebol žiadny nátlak alebo korupcia zo strany žalobcu, ale ochota poľovníckej organizácie, ktorej je predsedom, nie len profitovať z výkonu práva poľovníctva, ale vlastníkom za výkon tohto práva aj kompenzovať. Podľa názoru žalobcu tak neštandardný je výkon práva poľovníctva na cudzích pozemkoch bez toho, aby boli akýmkoľvek spôsobom odškodnení vlastníci, ako to doteraz praktikovali žalovaní prostredníctvom ich poľovníckej organizácie. Žalobca nemá tiež žiadnu vedomosť o konaniach, ktoré majú byť údajne vedené proti nemu pre trestný čin uplácania alebo akýkoľvek iný trestný čin a dokonca ani nemá vedomosť o preverovaní policajnými zložkami pre korupčné správanie, ako to naznačujú žalovaní vo svojom vyjadrení. Žalobca sa len domnieva, že žalovaní, aby posilnili svoje postavenie v úsilí získať poľovný revír, podali na žalobcu trestné oznámenie. Do dnešného dňa však nebolo voči žalobcovi vznesené žiadne obvinenie pre korupčné správanie alebo pre nátlak, vydieranie alebo iný podobný trestný čin, a ani nevypovedal v takomto konaní. Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že dňa 23.08.2018 sa konalo zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov, ktoré rozhodlo o užívaní poľovného revíru Teplá Voda v prospech poľovnej organizácie Lesy, lúky Uhliská, pričom výška peňažnej náhrady za výkon práva poľovníctva bola schválená v sume 10,- Eur za hektár. Výška schválenej peňažnej náhrady tak zodpovedala ním ponúkaným sumám jednotlivým vlastníkom poľovných pozemkov vrátane obce P., a teda obec obdrží za výkon práva poľovníctva sumu vo výške 10.500,- Eur. Rovnako tak drobným vlastníkom poľovných pozemkov vznikol nárok na peňažnú náhradu. Aj z uvedeného je zrejmé, že tvrdenia žalovaných o údajnom uplácaní vlastníkov poľovných pozemkov boli účelovou lžou smerujúcou k poškodeniu osoby žalobcu pred hlasovaním vlastníkov poľovných pozemkov. Žalobca ďalej predložil ako dôkaz audiovizuálny záznam rozhovoru medzi pánmi U. a E., ktorí takisto podpísali stanovisko, avšak žalobcovi sa ospravedlnili a uviedli, že pri jeho podpisovaní boli uvedení do omylu. Pokiaľ ide o škodu, tak žalobca uviedol, že konanie žalovaných mu reálne spôsobilo škodu, kedy spoločnosť SLOVAK FINANCE s. r. o., ktorej je žalobca jediným spoločníkom a konateľom, uzavrela 02.04.2018 zmluvu o budúcej kúpnej zmluve so spoločnosťou REYLON, s. r. o. a na základe ktorej mala spoločnosť SLOVAK FINANCE odkúpiť pozemok spoločnosť REYLON v priemyselnej zóne mesta Y. F. za kúpnu cenu 139.230,- Eur, pričom spoločnosť REYLON, s. r. o. dňa 08.08.2018 odstúpila od uvedenej zmluvy o budúcej kúpnej zmluvy z dôvodu negatívnych medializovaných informácií o žalobcovi. Žalobca pritom našiel záujemcu, spoločnosť LM Express, s. r. o., ktorému mohol predať predmetný pozemok za sumu vo výške 154.000,- Eur s tým, že žalobca tak utrpel konaním žalovaných škodu vo výške 14.700,- Eur. Nárok na náhradu škody však nie je predmetom žaloby, a žalobca ani nebude rozširovať žalobný návrh v tomto smere. Žalobca na tieto skutočnosti poukazuje z dôvodu, aby v konaní preukázal, že konanie žalovaných mu reálne spôsobilo ujmu nie len v osobnostnej ale aj majetkovej sfére, a toto konanie nemožno zľahčovať absenciou právneho vedomia žalovaných alebo žalovanými tvrdenou neexistenciou dopadov protiprávneho zásahu v majetkovej sfére. Z tohto dôvodu žiadal žalobe vyhovieť v celom rozsahu.

4. Súd doručil vyjadrenie žalobcu právnemu zástupcovi žalovaných a vyzval ho, aby sa v zmysle § 167 ods. 4 CSP vyjadril k takémuto vyjadreniu. Právny zástupca žalovaných elektronickým podaním zo dňa 26.02.2019 uviedol, že medzi stranami nie je sporné, že dňa 26.04.2018 došlo zo strany žalovaných k spísaniu vyššie popísaného stanoviska a k jeho zverejneniu na rôznych internetových spravodajských portáloch, pričom spornou ostáva skutočnosť, či takýmto konaním došlo k neoprávnenému zásahu do

osobnostných práv žalobcu. Žalovaní tak zotrvali na svojom vyjadrení, že z ich strany nedošlo spísaním takéhoto stanoviska a jeho publikovaním do zásahu osobnostných práv na strane žalobcu, pretože nešlo o žiadny neoprávnený zásah, ale išlo o hodnotiaci úsudok. Podľa názoru žalovaných oproti sebe stoja dve základné práva, a to právo žalobcu na ochranu osobnosti, a právo žalovaných na slobodu prejavu. Pri ich strete je potrebné dbať na to, aby s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu jednému z týchto práv nebola neodôvodnene daná prednosť pred právom druhých. Tiež treba dôsledne rozlišovať, či ide o skutkové tvrdenia, alebo hodnotiaci úsudok (kritiku), keďže podmienky ich prípustnosti sa líšia. Hodnotiaci úsudok všeobecne vyjadruje subjektívny názor autora, ktorému k určitému faktu zaujíma postoj tak, že tento hodnotí z hľadiska správností a prijateľnosti na základe vlastných kritérií. Hodnotiaci úsudok na rozdiel od skutkového tvrdenia nemožno dokazovať. Je však potrebné skúmať, či sa zakladá na pravdivej informácii a či forma jeho verejnej prezentácie je primeraná a či zásah do osobnostných práv je nevyhnutným sprievodným javom kritiky, t.j. či primárnym cieľom kritiky nie je urážka, poníženie, zosmiešnenie, škandalizácia alebo znevážení ľudskej dôstojnosti danej osoby. Spravidla platí, že k porušeniu práva na česť dochádza nepravdivými skutkovými tvrdeniami, pričom dôkazné bremeno ohľadom preukázania pravdivosti skutkových tvrdení spočíva na pôvodcovi zásahu. V spojitosti s uvedeným, pri posudzovaní žalobcom tvrdeného zásahu do jeho osobnosti treba brať do úvahy klasifikáciu výrokov žalovaných v ich stanovisku, a preto je zrejmé, že ich výrok o osobe žalobcu ako o nenásytnom poľovníkovi, ktorého cieľom je získať poľovný revír za účelom následného profitovania na poľovnej zveri, má charakter hodnotiaceho výroku, ktorý nepodlieha dôkazu pravdy, keďže pravdivosť tohto hodnotenia nemožno podrobiť dôkazu a vo vzťahu k tomuto výroku by požiadavka dokázať jeho pravdivosť porušila samostatnú slobodu prejavu. Pokiaľ ide o výrok, že žalobca sa snažil uplácať a robiť nátlak na obyčajných vidieckych ľudí a majiteľov pozemkov, tento hodnotiaci úsudok vyplynul z faktu, že žalobca ako predseda svojej poľovníckej organizácie zaslal obecnému úradu v P. písomnú ponuku, doručenú dňa 19.04.2018, v zmysle ktorej zaslal ešte pred doručením tejto ponuky na bankový účet obce sumu 10.500,- Eur, a to bez akéhokoľvek právneho úkonu či predchádzajúcej dohody s touto obcou alebo akceptácie jeho ponuky zo strany obce, a bolo by zaujímavé zistiť, aké dojmy tento postup žalobcu zanechal u starostu danej obce. Pôsobenie tohto hodnotiaceho úsudku žalovaných, ktoré žalobca označuje za difamačné, je preto nutné posudzovať podľa celkového dojmu s prihliadnutím na všetky súvislosti a okolnosti, za ktorých k tomuto ich tvrdeniu došlo. Tento posudzovaný výrok musí byť vyhodnotený teda v širšom kontexte, a teda rozhodujúce je celkové vyznenie tohto prejavu žalovaných, ktorí chceli, ako vyplýva aj z úvodu ich stanoviska, „vyjadriť rozhorčenie“. Je tak nesporné, že v čase uverejnenia dotknutých článkov na spravodajských portáloch, v ktorých odzneli aj určité časti stanoviska žalovaných, sa sám žalobca vyjadroval ku korupčným praktikám v súvislosti so získaním práva výkonu poľovníctva v dotknutom poľovnom revíri, sám ako predseda poľovníckej organizácie vykonal podozrivú finančnú transakciu voči obci P. spočívajúcu v presune peňažných prostriedkov obci titulom jednorazovej odmeny, čo nemožno v žiadnom prípade definovať ako plnenie podľa zákona o poľovníctve, ako sa snaží súdu prezentovať právny zástupca žalobcu, nakoľko zákon o poľovníctve inštitút poskytnutia jednorazovej odmeny v prípade umožnenia výkonu práva poľovníctva a začlenenia poľovných pozemkov vo vlastníctve obce do poľovného revíru s možnosťou ďalšej budúcej podpory pri organizácii obecných podujatí nepozná, a teda musel zniesť vyššiu mieru kritiky. V tejto súvislosti žalovaní tiež poukázali na skutočnosť, že ich prejav označený žalobcom ako difamačný, sa dotýkal veci verejného záujmu, tým viac preto platí v zmysle stabilizovanej judikatúry súdov prezumpcia práva takýto prejav realizovať. Hodnotiace úsudky prezentované v stanovisku žalovaných sa tak nesporne opierali o objektívne existujúce fakty. Okrem morálnej satisfakcie sa žalobca tiež domáhal aj náhrady nemajetkovej ujmy výške 20.000,- Eur, pričom podmienkou priznania náhrady takejto ujmy v peniazoch je vždy v závislosti na individuálnych okolnostiach prípadu existencia závažnej ujmy. Existenciu takejto závažnej ujmy sa snaží žalobca preukázať tým, že na základe zverejneného stanoviska žalovaných sa rozhodla spoločnosť REYLON, s. r. o. odstúpiť od zmluvy o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 02.04.2018. Ako dôvod odstúpenia od zmluvy je v písomnom odstúpení zo dňa 08.08.2018 uvádzaná okolnosť, že konateľ spoločnosti Y. Š., teda žalobca, je mediálne spájaný s podvodmi s pozemkami a hrozí mu trestné stíhanie. Z tohto odstúpenia však priamo nevyplýva fakt, že by toto odstúpenie bolo v príčinnej súvislosti so stanoviskom žalovaných, ktoré bolo spísané ešte dňa 26.04.2018, a ktoré bolo publikované na spravodajských portáloch v zmysle dôkazov označených žalobcom koncom apríla roku 2018, t.j. viac ako tri mesiace pred odstúpením od zmluvy o budúcej kúpnej zmluve spoločnosťou REYLON, s. r. o. Aj v prípade, že by súd dospel k záveru, že žalovaní neoprávnene zasiahli do osobnostných práv žalobcu a tomuto okrem morálnej satisfakcie prináleží aj náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch, sú žalovaní toho názoru, že žalobcom požadovaná suma 20.000,- Eur nie je absolútne primeraná. Primeranosť sankcie náhrady ujmy sa posudzuje tak, že náhrada musí byť okrem iného rozumne primeraná utrpenej ujme

na povesti, konkrétnym okolnostiam a povahe skutku, ktorým bola poškodená dobrá povesť, pričom pri určovaní výšky náhrady treba zohľadniť, či poškodený preukázal, že mu vznikla skutočná finančná strata alebo škoda. Pri určovaní výšky náhrady je relevantné aj postavenie a finančná situácia žalobcu, a musí tiež zohľadňovať, či bola žaloba podaná až dlhší čas po zverejnení určitého tvrdenia, pretože ujma spôsobená žalobcovi sa plynutím času môže zmenšovať. Je potrebné tiež vychádzať z dôkazov preukazujúcich výšku ujmy. Z uvedených dôvodov žiadali žalovaní žalobu zamietnuť.

5. Súd na prejednanie žaloby následne nariadil pojednávania, na ktorých žalobca, resp. jeho právny zástupca uviedli, že sa pridržiavajú svojich podaní, ktoré predložili a poukazujú na to, že spísaním a zverejnením stanoviska žalovaných k tlačovej besede, ktorú uskutočnil žalobca, a ktorá bola prenášaná televíziou TA3, žalovaní neprimeraným spôsobom zasiahli do osobnostných práv žalobcu bez toho, aby k tomu mali reálny popud, pretože žalobca v predmetnej tlačovej besede poukázal na svoju skúsenosť s uplácaním na Slovenskom pozemkovom fonde. Nijakým spôsobom však na tejto konferencii neoznačil žiadneho zo žalovaných, že by sa podieľali na takejto protiprávnej činnosti, a nespomenul ani poľovnícku organizáciu, ktorej sú členmi, a z tohto dôvodu neexistoval žiaden rozumný dôvod pre to, aby žalovaní vydali stanovisko, v ktorom obvinili žalobcu z uplácania a vyvíjania nátlaku na vlastníkov poľovných pozemkov. Tieto tvrdenia sú nepravdivé, v dôsledku čoho došlo k zásahu do osobnostných práv žalobcu, ako je to uvedené v žalobe s poukazom na § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Preto sa žalobca domáha ochrany osobnosti. Pokiaľ ide o vyjadrenie žalovaných zo dňa 07.03.2019, tak v ňom prvýkrát poukazujú na to, že to stanovisko bolo hodnotiacim úsudkom o osobe žalobcu, a preto nemôže dôjsť k zásahu do osobnostných práv žalobcu. Podľa názoru žalobcu však tieto tvrdenia nie sú hodnotiacim úsudkom, takýmto hodnotením je napr. označenie žalobcu za nenásytného poľovníka v predmetnom stanovisku, avšak obvinenie z vyvíjania nátlaku na vlastníkov poľovných pozemkov a z uplácania už nemožno hodnotiť ako hodnotiaci úsudok. Preto považuje žalobca argumentáciu žalovaných v ich vyjadrení za účelovú, v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za protiprávny zásah do osobnostných práv. Okrem toho, ak by aj v hypotetickej rovine išlo o hodnotiaci úsudok, tak poukazujú na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo/61/2000, podľa ktorého ak má ísť o kritiku prípustnú alebo oprávnenú, musí byť táto kritika vecná, konkrétna a primeraná čo do obsahu a formy, a nesmie vybočovať z hraníc nutných na dosiahnutie cieľa. Vecná kritika je chápaná tak, že vychádza z reálnych či pravdivých podkladov, a z týchto potom vyvodzuje zodpovedajúce závery pre hodnotiaci úsudok. To znemená, že aj v prípade hodnotiaceho úsudku sa musí vychádzať z pravdivých informácií, čo v prípade žalovaných nebolo naplnené, čiže ak by sa jednalo o hodnotiaci úsudok, čo žalobca rozhodne popiera, aj v takom prípade by konanie žalovaných predstavovalo zásah do osobnostných práv, pretože bolo založené na nepravdivých tvrdeniach a vedené snahou poškodiť žalobcu. Právny zástupca žalobcu ďalej poukázal na tú skutočnosť, že pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, tak uviedli v samotnej žalobe, že v podstate pre jej priznanie sa nevyžaduje vznik reálnej škody, ale zásah do osobnostných práv poškodenej osoby v takom zmysle, že ospravedlnenie sa nejaví ako primerané. Preto považujú priznanie tejto nemajetkovej ujmy v peniazoch za primerané. Pokiaľ ide o pasívnu legitimáciu, tak poľovnícke združenie Teplá Voda je organizačnou zložkou Slovenského poľovníckeho zväzu a v podstate tá žaloba smeruje proti fyzickým osobám, konkrétne práve z celého toho kontextu aj keď to je napísané ako stanovisko poľovného združenia Teplá Voda, tak práve z dôvodu, že je to organizačná zložka nie je to v mene Slovenského poľovníckeho zväzu, pričom sú tam podpísaní jednotliví členovia poľovníckeho združenia s tým, že v mene združenia môže konať predseda - štatutárny orgán. Podľa toho, ako ho má označené to združenie, tak v nadväznosti na uvedené to vyhodnotil žalobca tak, že ide o vyjadrenie fyzických osôb. Žalobca pri svojej výpovedi uviedol, že po jeho prezentácii na tlačovej konferencii, ktorá bola odvysielaná, na ktorej nespomenul poľovnícke združenie Teplá Voda ani jednou vetou, tak spomínal len poľovný revír Teplá Voda, pričom neoznačil ani jedného člena takéhoto poľovného združenia žiadnym spôsobom s tým, že žalovaní vydali predmetné stanovisko, ktoré bolo zverejnené vo viacerých médiách, na základe čoho mu bol značne skomplikovaný podnikateľský priestor. Toto stanovisko bolo nepravdivé, pretože ak platili za pozemky vopred, tak platili na účet a na podpis, takže sa to nemôže brať ako nejaké uplácanie, ale bol to len záloh na nájom. Jeho podnikateľská činnosť je postavená na kúpe a predaji nehnuteľnosti, pričom v stanovisku, ktoré uviedli členovia poľovného združenia sa spomína aj nátlak na majiteľov pozemkov, a to vyvolalo strašne veľa otázok okolo jeho podnikateľskej činnosti, že akým spôsobom on na koho tlačil. Pôsobí aj v Českej republike, a tam vybavoval dosť veľký uver a ten mu vlastne bol zamietnutý na základe takýchto tvrdení o jeho osobe. Po tomto zverejnení stanoviska ho kontaktovalo pár členov poľovného združenia, ktorí tu momentálne nesedia, že toto vyhlásenie, že s tým nechcú mať nič spoločné, a že za nich to napísal predseda združenia a následne ich oslovoval telefonicky a chodil k nim, aby to podpísali, pričom sa jedná o rýchle vyhlásenie, ktoré je potrebné poslať. Časť z tých ľudí sa

mu prišla ospravedlniť, že ich predseda zastihol bez okuliarov a to, čo podpísali, si neprečítali. O týchto skutočnostiach, ktoré tvrdí existuje audio a video záznam. Podľa jeho názoru tak členovia poľovníckeho združenia nemajú dôvod na jeho osobu podávať takéto stanovisko, nijakým spôsobom ich neobmedzil, na ničom ich neukrátil, a uchádzali sa len o to, na čo majú právo a trvá na tom, aby sa pokračovalo v súdnom konaní. On prejednal ponuku, ktorú dal Obci P. predbežne so starostom L. E., ktorý mu odporučil dať takúto oficiálnu ponuku do podateľne obecného úradu, za ktorou bude stáť poľovná organizácia s tým, že to myslí vážne, a následne ju bol obhahovať na obecnom zastupiteľstve za prítomnosti starostu obce, predsedu poľovného združenia, ako aj žalovaného pána M., kde on ako žalobca zastupoval ich poľovnú organizáciu. Na prejav toho, že to myslia vážne, poskytli Obci P. zálohu vo výške 10.500,- Eur na účet obce a bolo na rozhodnutí starostu a obecných poslancov, ako s touto ponukou naložia. Predmetný záloh bol poskytnutý vopred len preto, že poľovné združenie Teplá Voda po minulé roky platilo obci P. asi 33,- Eur a oni ponúkali 1.000,- Eur. Niektorí obecní poslanci mu hovorili, že to nemyslí vážne a potom, že to nebude platiť, tak len kvôli tomu, aby sa predišlo takýmto úvahám, zaslali túto sumu. Keďže táto ponuka bola verejná, a verejne prístupná a zverejnená na úradnej tabuli Obce P., tak všetci prítomní veľmi dobre vedeli, že sa jedná o nájom. Nepamätá si presne dátum, kedy zaplatil túto sumu 10.500,- Eur na účet obce, ale bolo to určite deň vopred pred obecným zastupiteľstvom. On o tejto veci jednal so starostom obce P., pánom E., ktorý mu poradil, že jeho poslanci to nebudú možno až tak brať vážne a zo skúsenosti, kedy sa uchádzali o prenájom poľnohospodárskej pôdy, ju poslanci prenajali subjektu, ktorý ponúkal tretinovú sumu z ich. Poslanci vyhlásili, že radšej vrabca v hrsti ako holub a na streche, takže by bolo dobre keby táto suma bola vopred pripísaná na účet, aby sa vyhli takýmto pripomienkam. Žalobca tiež dodal, že ten jednorazový nájom dával verejne, a poukázali túto sumu na účet obce P.. Podľa jeho názoru to bolo transparentné a kedykoľvek to mohla obec vrátiť. Nevie akým spôsobom boli motivovaní zástupcovia obce P., ale keďže sa rozhodli prenajať tieto pozemky lacnejšie ako bola ich ponuka, tak tento jednorazový záloh im bol vrátený, o čom sú vlastne záznamy a takisto aj audio-video záznam. Žalobca ďalej uviedol, že chcel podporovať aj budúce obecné podujatia a myslel tým, že ak by obec organizovala nejaké podujatia, tak poľovné združenie Teplá Voda im zvyklo priniesť diviaka a oni by možno zaniesli 2 diviaky, pričom nič iné za tým netreba hľadať. Pri spoločnom prejednaní ich ponuky so starostom E. ho ten požiadal, aby do tejto ponuky alebo vlastne do tejto žiadosti oslovil aj konkurenčné poľovné zduženie, aby prišli tiež na to zasadnutie, a aby obaja dali ponuku, aby sa vedeli obecní poslanci rozhodnúť, pre koho budú hlasovať na následnej schôdzi. Na toto zasadnutie obecného zastupiteľstva neprišiel pán M., ktorý mu bol predstavený ako štatutár pánom starostom E., ale zúčastnil sa ho pán M., ktorý žiadnu konkrétnu ponuku nedal. Robili to všetci členovia poľovnej organizácie Teplá Voda, ako aj jeho poľovného združenia, že oslovovali jednotlivých vlastníkov poľovných pozemkov, aby dali splnomocnenie a aby ich zastupovali na zhromaždení vlastníkov ohľadom poľovných pozemkov. Nepamätá si, či bol za vlastníkom U. N. a R. N. on alebo niekto iný, ale skôr nie ako áno. Nemá informáciu o tom, že by voči nemu bolo vedené nejaké trestné stíhanie. Právny zástupca žalobcu ďalej poukázal na skutočnosť, že výsluch svedka K. E. najskôr navrhli žalovaní. Tiež uviedol, že stanovisko žalovaných, v ktorom obvinili žalobcu z uplácania a vyvíjania nátlaku na obyčajných ľudí, je formálne označené ako stanovisko žalovaného v 8.rade, ale zo samotného obsahu takéhoto stanoviska a podpisov je zrejmé, že ide o stanovisko jednotlivých funkcionárov a členov žalovaného v 8.rade, a nie o stanovisko žalovaného v 8.rade. Žalovaný v 8.rade nie je samostatnou poľovníckou organizáciou v zmysle § 32 ods. 1 zákona o poľovníctve, ale organizačnou zložkou Slovenského poľovníckeho zväzu v zmysle § 32 ods. 2, ktorý má podmienenú právnu subjektivitu stanovami poľovníckej organizácie, ktorej je organizačnou zložkou. Podľa stanov sú jeho organizačnými zložkami poľovnícke združenia, medzi ktoré patrí aj žalovaný v 8.rade. Článok 26 stanov určuje, že poľovnícke združenie má právnu subjektivitu vo vzťahu k poľovnému revíru, ktorý má v užívaní, pričom v rámci tejto subjektivity môže vykonávať len nasledovné úkony: podpisovať zmluvu o užívaní poľovného revíru, nakladať s hnuteľným a nehnuteľným majetkom, a nakladať s finančnými prostriedkami podľa schváleného rozpočtu. Aj z uvedeného je zrejmé, že žalovaný v 8.rade nemá a nemal subjektivitu vo vzťahu k podávaniu mediálnych vyhlásení k osobe žalobcu a preto je žalobca presvedčený, že k protiprávnemu zásahu do práva na ochranu osobnosti došlo konaním žalovaných v 1.-7.rade. Pokiaľ ide o predmet konania, tak žalobca po tom, ako prezentoval svoje skúsenosti s korupciou na Slovenskom pozemkovom fonde, keď sa snažil získať do užívania poľovný revír Teplá voda, ktorá bola mimochodom poslednými udalosťami potvrdená, tak žalovaní bez toho aby žalobca akýmkoľvek spôsobom pri týchto vystúpeniach sa zmienil o nich ako o osobách, vydali stanovisko, v ktorom obvinili žalobcu z uplácania a nátlaku na majiteľov pozemkov. Ako vyplýva z výpovedí žalovaných, toto stanovisko podpísali na popud žalovaného v 1.rade, ktorý ho pripravil a dal podpísať ostatným žalovaným, pričom žalovaným bolo od počiatku zrejmé, a podpísali ho s vedomím, že toto stanovisko bude uverejnené na rôznych

spravodajských portáloch a bude prístupné prakticky neobmedzenému okruhu adresátov. Žalovaní obvinili žalobcu z korupcie a uplácania bez toho, aby tieto ich tvrdenia mali akýkoľvek skutkový základ, a takéto konanie je o to viac zarážajúce, že aj pri svojich výpovediach na súde všetci zhodne tvrdili, že nemajú žiadnu vedomosť o tom, že by sa žalobca dopustil niektorého z trestných činov, z ktorých ho obvinili. Či už voči nim samým alebo tretím osobám. Údajné protiprávne konanie žalobcu spočívajúce v uplácaní a nátlaku sa nepotvrdilo ani výsluchmi svedkov, ktorých vypočutie navrhli žalovaní. Zo strany žalovaných tak ide o jednoznačný zásah do práv na ochranu osobnosti žalobcu, pričom ide o difamačný prejav, ktorého jediným účelom je očierniť žalobcu a skrz jeho uverejnenie na internete ako verejne prístupnej sieti docieliť poškodenie dobrého mena, cti a povesti žalobcu, znížiť jeho vážnosť a dôveryhodnosť v spoločnosti, a sťažiť jeho efektívnu obranu. Preto sa nemožno stotožniť s názormi žalovaných, že z ich strany išlo len o hodnotiaci úsudok. Obvinenie z nátlaku a uplácania je za hranicou hodnotenia osoby žalobcu a aj priemerne vyspelej osobe musí byť zrejmé, že nejde o hodnotenie, ale o skutkové tvrdenie spôsobilé zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti ako je toto definované v § 11 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru žalobcu sa tak pre úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti nevyžaduje zavinenie, pretože ide o objektívnu zodpovednosť a rovnako je tak bez významu skutočnosť, či pôvodca zásahu si bol vedomý nepravdivosti svojho tvrdenia, alebo či išlo iba o nepravdivé preberanie poznatkov, a ich rozširovanie. Žalobca ďalej poukázal na záver Ústavného súdu Českej republiky, ktorý pri posudzovaní identického ustanovenia Občianskeho zákonníka uviedol, že legitimitu zverejnenia nemožno vyvodiť a ústavnú ochranu slobody prejavu nemožno poskytnúť informácii, ak bola dominantne motivovaná túžbou poškodiť difamovanú osobu, ak šíriteľ sám informácii neveril, alebo ak ju poskytol bezohľadne bez toho, aby sa riadne staral o to, či je alebo nie je pravdivá. Žalobca sa preto vzhľadom na charakter protiprávneho zásahu domáhal ochrany svojej osobnosti, a to takým spôsobom, aby súd uložil žalovaným povinnosť zdržať sa protiprávnych zásahov na ochranu osobnosti a rovnako tak uverejniť text ospravedlnenia. Na základe uvedených výrokov bude žalobca schopný požiadať vyhľadávače (osobitne službu google) o vymazanie výsledkov vyhľadávania, ktoré odkazujú na stránky, v ktorých je žalobca obvinený z korupcie a nátlaku. Týmto spôsobom tak žalobca docieli, že pri zadaní jeho mena a priezviska sa na prvých miestach vyhľadávača nebudú zobrazovať odkazy na jeho údajnú protiprávnu činnosť a tak dosiahne, že tretie osoby, ktoré ho nepoznajú, si najmä pri obchodnom styku so žalobcom nebudú tvoriť názor na jeho osobu na základe krivých obvinení žalovaných. Toto má osobitný význam najmä vo vzťahu k jeho novým potenciálnym klientom. Žalobca si uplatňuje aj nárok na priznanie zadosťučinenia v peniazoch vzhľadom k tomu, že protiprávnym zásahom žalovaných bola v značnej miere znížená dôstojnosť žalobcu a poškodené jeho dobré meno a česť, a že tento protiprávny stav trvá prakticky až do dnešného dňa, keďže súčasťou informácií šírených elektronickými prostriedkami je stanovisko žalovaných, a žalovaní neučinili ani najmenšie kroky smerujúce k tomu, aby ich stanovisko bolo odstránené z verejného elektronického priestoru. Protiprávny zásah žalovaných nespôsobil výrazný zásah do práv na ochranu osobnosti u najbližších osôb, ktoré žalobcu poznajú a nedajú sa v názore na žalobcu pomýliť na cti utrhačskými prejavmi, ale práve u tretích osôb, ktoré nemajú blízky a dôverný vzťah so žalobcom a prichádzajú s ním do styku len v rámci bežnej obchodnej činnosti. Okrem toho ako vyšlo najavo v priebehu konania, stanovisko žalovaných k osobe žalobcu slúži navyše na účelovú kompromitáciu ďalších osôb, ktoré prišli do styku so žalobcom, kedy rôzne webové stránky, aj keď z krajne pravicového politického spektra, ale s veľkým dosahom, označujú osoby spojené so žalobcom, ako osoby spolčujúce sa s kriminálnikom. Ďalším dôvodom pre uplatnenie práva na nemajetkovú ujmu v peniazoch je skutočnosť, že porušenie páva žalobcu na ochranu dobrého mena a cti nie je možné napraviť len prvými dvoma výrokmi petitu žaloby, keďže tieto budú pôsobiť už len pro futuro a žalobca považuje za potrebné priznať nemajetkovú ujmu aj za zásah do jeho práva na ochranu osobnosti, ktorý už nastal. Aj keď podľa znenia Občianskeho zákonníka a judikatúry pre priznanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy nevyžaduje sa existencia následkov zásahu a postačuje už len samotná spôsobilosť privodiť ujmu na osobnostných právach, žalobca poukazuje na moment, ktorý nastal po zverejnení stanoviska. Tým je dopad v jeho podnikateľskej činnosti, kedy bezprostredne po tom, čo boli publikované tvrdenia o jeho možnom obvinení v dôsledku jeho protiprávnej činnosti, ktorej sa mal dopustiť uplácaním a nátlakom na poľnohospodárov, bol kontaktovaný svojou financujúcou bankou so žiadosťou o podanie vysvetlenia. Žalobcovi tak reálne hrozilo vyhlásenie predčasnej splatnosti kontokorentného úveru v ním vlastnenej spoločnosti, čo by malo za následok prakticky ukončenie jeho činnosti pretože finančné prostriedky z kontokorentného úveru slúžia na priebežné financovanie prevádzkovej činnosti jeho spoločnosti. Jednorazová splatnosť úveru by znamenala ukončenie činnosti žalobcovej spoločnosti SLOVAK FINANCE, s. r. o., pretože táto nemá voľné finančné prostriedky, aby jednorazovo uhradila sumu vo výške 4 000 000,- Eur a musela by rozpredať všetky svoje aktíva za účelom uspokojenia úveru. Táto okolnosť bola dôvodom, pre ktorý sa žalobca rozhodol požadovať od

žalovaných priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože to bola situácia, kedy sa po zverejnení stanoviska dostal do najväčších ťažkostí od kedy začal podnikať a prakticky bojoval o to, čo vybudoval za posledných 13 rokov. Žalobca tak investoval v máji 2018 nemálo času a prostriedkov do presviedčania svojich obchodných partnerov o svojej osobnej integrite a bezúhonnosti, pričom vzhľadom na charakter zásahu a počet žalovaných má žalobca za to, že suma vo výške 20.000,- Eur je primeraná následkom, ktoré protiprávny zásah vyvolal, a majetkovým pomerom žalovaných. Preto žalobca žiadal, aby súd žalobe vyhovel v celom rozsahu.

6. Právny zástupca žalovaných, resp. žalovaní na nariadených pojednávaniach uviedli, že žalobu považujú v celom rozsahu za nedôvodnú a navrhovali, aby súd ju zamietol s tým, že k predmetnej žalobe zaujali stanovisko v dvoch vyjadreniach a v celom rozsahu sa ich pridržiavajú. Podľa názoru žalovaných zverejnením publikovaného stanoviska zo dňa 26.04.2018 nedošlo k žiadnemu neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu, nakoľko žalovaní v tomto stanovisku vyjadrili ich vlastný hodnotiaci úsudok na osobu žalobcu, a najmä na jeho vystúpenie v relácii TA3. Pokiaľ žalobca reagoval v súvislosti s uplatneným nárokom na priznanie nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- Eur tým, že predložil súdu oznámenie o odstúpení od zmluvy o budúcej kúpnej zmluve od spoločnosti Reylon s. r. o., tak táto požiadavka na nemajetkovú ujmu je viac-menej všeobecná a žiadnym spôsobom žalobca existenciu závažnej ujmy nepreukázal. Tiež je sporené, či skutočne došlo zo strany žalovaných k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu, alebo sa skutočne jedná o hodnotiaci úsudok.

7. Žalovaný v 1.rade uviedol, že po tom, čo žalobca vystúpil v TA3 a posielali im to jeho vystúpenie resp. telefonovali, že prebieha takéto vystúpenie začali ho spolu s členmi poľovníckeho združenia sledovať s tým, že žalobca tam vystupoval ako niekto, ako keby jemu niekto chcel zobrať poľovné združenie. Preto členovia poľovného združenia boli rozhorčení, nakoľko sa jednalo o revír, ktorý oni užívali 20 rokov. Potom ho oslovila pani L., ktorá sa predstavila ako osoba, čo zabezpečuje články, a jeho oslovila ako predsedu združenia, či sú s tým stotožnení, a či nechcú napísať nejaké vyjadrenie na vystúpenie pána Š., ako poľovnícke združenie. Tak sa členovia v P. stretli a napísali to stanovisko, ktoré dali pani L.. Ona povedala, že toto bude ich stanovisko, čo napísali oni, a že ona to posunie do médií. On to písal ako predseda, a každý člen, ktorý tam je napísaný, si to prečítal a podpísal. Akurát pán U., ktorý tu nie je, a ktorého pán Š. neobvinil z toho, ten mu povedal, že to je presne na žalobcu, pretože presne on sa takto správa. Takisto aj pán E., ktorý tu nie je, tak ten mu hovoril, aby to za neho podpísal, že sa mu trasú ruky, a on vraví: sused ja vám nič podpisovať nebudem, každý člen sa vyjadruje, buď to podpíšte alebo nie. Každý to dobrovoľne prečítal a podpísal, nikoho nenútili, bolo to stanovisko za poľovné združenie a každý ako člen sa tam podpísal. Pokiaľ ide o vetu, že sa snaží žalobca uplácať a robiť nátlak na obyčajných vidieckych ľudí a majiteľov pozemkov, tak to tam napísali z dôvodu, že im poslali výpoveď pán N. aj pani N. a osobne povedali tomu členovi, ktorý tam bol podpisovať splnomocnenie, že pán Š. im dal 200,- Eur a preto im dali výpoveď a podpísali to jemu. Okrem toho pán T. bol za ním, mal nejakú obálku a bol celý rozrušený a hovoril, že sa vydierať nedá, že chodia sa mu vyhrážať všelijakí hrubokrkí, že on má dcéru právničku, a že on to tak nenechá. Pokiaľ ide o skutočnosť, či mal vedomosť, že by žalobca niekoho uplácal alebo vyvíjal na niekoho nátlak, prípadne, že by bol pre takéto činy stíhaný alebo odsúdený, tak žalovaný v 1.rade uviedol, že brali to tak, že sa dopočuli, že na Obec P. prišla ponuka, a zároveň prišli peniaze obecný účet vo výške 10.500,- Eur, a až potom bolo zvolané pracovné sedenie a viacerí ľudia, ktorí podpísali im splnomocnenie na valné zhromaždenie, keď obchádzali ako členovia majiteľov pozemkov, im potvrdili, že ľudia od pána Š. im ponúkajú za podpis do valného zhromaždenia peniaze. Čo už mali podpísané splnomocnenia, tak títo ľudia podpísali žalobcovi za peniaze. Títo drobní vlastníci uviedli, že dostali to za podpis tých svojich hektárov na splnomocnenie pre žalobcu. On nie je právnik, aby posúdil, či prevod peňazí z jedného účtu na druhý účet možno považovať za bežný spôsob dávania úplatku. Uviedli do tohto stanoviska, že takéto konanie žalobcu považujú za uplácanie preto, že o tom všetci rozprávali, a že to nie je štandardný postup poslať niekomu peniaze. Poľovnícke združenie Teplá Voda drobným vlastníkom pozemkov platilo náhradu za výkon práva poľovníctva. Žalovaný v 1.rade tiež uviedol, že nebola schôdza urobená kvôli tomu, aby podali takéto vyjadrenie, ale na základe toho, že ho oslovila pani, ktorá chcela od nich vyjadrenie, tak tú schôdzu nerobili, bolo treba na to reagovať, že žalobca vystupoval ako keby mu išli brať poľovný revír. Oni už od roku 2017 na jeseň začali robiť kroky, lebo sa to týkalo ich poľovníckeho združenia. Nevie presne uviesť, či je pravdou, že žalovaný v 1.rade sa stal predsedom poľovníckeho združenia mesiac predtým ako vystúpil žalobca v televízii TA3, ale je to uvedené v zápisnici, bude to asi pol až 3 roka predtým. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že pán M. ho doniesol na schôdzu poľovníckeho združenia Teplá Voda za účelom, že vybaví u Slovenského pozemkového fondu, aby hlasoval za ich združenie, pretože on bol najprv radovým členom a asi v

januári 2018 prišiel pán E. ako pôvodný predseda, a navrhol, že on zo zdravotných dôvodov odstupuje z funkcie predsedu, čo ostali všetci prekvapení, a navrhol jeho za predsedu. On robí u Lesov, okolo poľovníctva 30 rokov, má k tomu vzdelanie, a opýtal sa všetkých členov, či s tým súhlasia a následne bol zvolený za predsedu. Nikto im nenadiktoval toto stanovisko zo Slovenského pozemkového fondu, bola to ich iniciatíva. On si predtým ako napísali toto stanovisko, pozrel tú tlačovú besedu v archíve TA3 niekoľkokrát. V tejto besede žalobcu, ktorá bola v televízii bol spomínaný poľovný revír Teplá Voda, ale žalovaní a ani poľovné združenie Teplá Voda neboli tam spomenutí. On odovzdal toto stanovisko pani L. na zverejnenie osobne v G., kde sa stretli. Toto stanovisko poľovného združenia, ktoré vyhotovovali je úplne totožné s tým, čo bolo zverejnené v médiách. On mal ako štatutárny orgán poľovného združenia oprávnenie podať v mene poľovného združenia Teplá Voda takéto stanovisko.

8. Žalovaný v 2. rade uviedol, že tak ako povedal žalovaný v 1.rade, po tlačovej konferencii žalobcu v televízii, vedeli o čo ide, a chceli podať k tomu nejaké vyjadrenie a chceli sa dištancovať od týchto vecí, ktoré tam boli uvedené, nakoľko napriek tomu, že žalobca hovoril, že sa nevyjadroval o poľovnom združení, tak nie si je istý, ale o poľovnom revíri áno a oni boli súčasťou toho poľovného revíru, lebo mali ešte platnú zmluvu. Chceli sa preto k tomu vyjadriť, a napísali, že žalobca nikdy nebol členom tohto združenia a že sa od neho dištancujú. Nedá sa k tomu viac povedať okrem toho, iba to, čo povedal predseda poľovného združenia, teda žalovaný v 1.rade. Tiež sa pripojil k výpovedi žalovaného v 1.rade. Pokiaľ ide o to stanovisko, ktoré podali vo vzťahu k žalobcovi, tak toto stanovisko pripravil pán M., napísal ho a s nimi to prekonzultoval a každý na znak súhlasu to podpísal. Nepodieľal sa na koncipovaní. On sa stotožňoval s obsahom takéhoto stanoviska. Tak ako bolo povedané, tak žalobca alebo jeho ľudia chodili za majiteľmi pozemkov, ktorých oni už riešili, mali podpísanú zmluvu, avšak ľudia od neho prišli a ponúkali, resp. dali im peniaze a povedali tí ľudia im to sami: boli za nami, dali nám peniaze, a vám to preto zrušíme, toto splnomocnenie, už vám to nedáme, lebo sme to dali žalobcovi. Boli to či už pán N. ako aj iní ľudia. On nevie o tom, že by bol žalobca trestne stíhaný alebo odsúdený za trestný čin uplácania alebo trestný čin nátlaku. Nikdy sa do toho nestaral. On sa oboznámil predtým ako podpísal toto stanovisko, s tlačovou konferenciou žalobcu. Žalobca na tejto tlačovej konferencii vystupoval za poľovný revír Teplá Voda, hovoril, že je väčšinový vlastník, a týkalo sa to poľovného revíru Teplá Voda, hoci oni mali stále zmluvu na tento poľovný revír. Žalovaný v 2.rade tiež uviedol, že žalobca mu povedal pri jednom stretnutí, že už má všetko vybavené, a že ho to stálo veľa peňazí. Preto podľa jeho názoru žalobca o uplácaní hovoril sám. Poukázal tiež na skutočnosť, že žalobcu pozná len z rozprávania občanov P. a osobne sa stretol so žalobcom raz na jeho podnet, pretože sa chcel stretnúť cez svojho brata K., ale on to viackrát odmietol. Nakoniec členovia mu povedali, aby tam išiel a zistil čo chce, a preto sa stretol so žalobcom v kancelárii vo firme. Žalobca nežiadal žiadny úplatok od neho a ani nerobil žiadny nátlak na neho. Žalovaný v 2.rade poprel tvrdenie žalobcu, že nie je pravda, že oni prišli za jeho bratom lobovať za to, že keď získa poľovný revír Teplá Voda, či ich nechá poľovať. On išiel za žalobcom z toho dôvodu, lebo žalobca naliehal a chcel sa stretnúť s hospodárom poľovného združenia. Žalobca nerobil nátlak ani neuplácal, akurát im dal ponuku, že v tom združení keď bude chcieť, môže poľovať za poplatok. On sa stotožňuje s tým, čo je napísané v tom stanovisku a keď sa dozvedel od starostu, ktorý mu povedal, že bez nejakého jednania a bez nejakej zmluvy prišli peniaze na účet. Podľa jeho názoru ide o neštandardný spôsob, ak niekomu sa dáva nejaká záloha alebo platba za poľovný revír. Starosta sa vyjadril, že tie peniaze prišli a nevedel za čo, a že ich poslal naspäť. On nedal nikomu súhlas na to, aby jeho meno bolo uvedené v ponuke zo dňa 18.04.2018 na jednorazovú odmenu, nikto to s ním nekonzultoval, ani sa ho nepýtali, či na také stretnutie príde alebo chce prísť. Žalovaný v 2.rade tiež uviedol, že toto stanovisko dávali v mene poľovného združenia a on nebol so žalovaným v 1.rade ho odovzdať pani L.. Toto stanovisko je totožné s tým, čo bolo zverejnené v médiách. Keď za nimi prišiel žalovaný v 1.rade, tak im povedal, za akým účelom sa vyhotovuje toto stanovisko, bol to ich postoj k tomu, čo žalobca uviedol v televízii. Nehovorili o pani L. a o tom, že požiadala žalovaného v 1.rade o stanovisko, pretože oni zaujali stanovisko k tlačovej besede žalobcu. Vyjadrili sa k tomu, čo bolo v televízii, a iba na to dali stanovisko. Žalovaný v 1.rade mu povedal, že či sa chcú vyjadriť do médií a preto mu povedali, že áno.

9. Žalovaný v 3.rade pri svojom výsluchu uviedol, že mal informácie, nie celkom správne od tých najbližších, ktorí poznajú žalobcu, a to jeho strýc P. E., s ktorým celú záležitosť ohľadom poľovného revíru Teplá Voda Pukanec prejednávali a sám povedal, že v prípade, že by poľovný revír získal žalobca, on skončí s poľovníctvom a predá zbrane. Ďalším človekom, ktorý ovplyvnil celkový jeho názor na celú vec, bol C.. P. T., ktorý niekoľko týždňov chodil za ním do práce s nájomnými zmluvami na užívanie a povedal, že im to prenajme, a že nesúhlasí s tým, aby jeho pozemky čo sa týka výkonu práva poľovníctva užíval

žalobca. Okrem toho minulý rok v čase tlačovej konferencie bol ako spoluorganizátor na chovateľskej prehliadke poľovníckych trofejí na zimnom štadióne v G. a mnohí poľovníci sa pristavili, pretože tam mal službu a pýtali sa ho na tlačovú konferenciu, ktorú on priamo nevidel, že čo to malo znamenať, že to bolo tak trochu škandalózne, to nemalo hlavu ani pätu a že nevedia kto žalobcu na to nahovoril. On si túto tlačovku pozrel z internetu potom, a bol prekvapený, že čo to má znamenať, pričom doteraz nemá v tom celkom jasno. On videl žalobcu prvýkrát na H. keď tam bolo valné zhromaždenie, vtedy tam prišli aj s kolegom C.. V.. Nemal vedomosť o tom, že by žalobca niekoho uplácal, vyvíjal nátlak alebo bol odsúdený za takéto trestné činy. On sa so žalobcom osobne nestretol, oni ho ako združenie pozvali na schôdzu, on sa potom ospravedlnil že nemôže, potom pozval on niektorých členov združenia na schôdzu, čo sa jemu nepáčilo, lebo ako združenie by mali všetko riešiť spolu, a nie len tak si vyberať niektorých s ktorými chce jednať žalobca a s ktorými nie. Pokiaľ ide o stanovisko, ktoré bolo zverejnené, tak to už bolo pripravené, on si to prečítal a podpísal. Keďže ho podpísal, tak súhlasil s jeho obsahom. On mal informácie, že žalobca vyvíjal nátlak na obyčajných dedinských ľudí a snažil sa ich uplácať, od samotného C.. P. T., ktorý povedal, že pán Š. mu dával nemalú sumu aby mu tie pozemky dal do užívania alebo do nájmu. Nepamätá si a nevie uviesť, či žalobca na tlačovej konferencii spomínal poľovnícke zduženie Teplá Voda alebo niektorého z členov tohto združenia. Žalovaný v 3.rade ďalej poukázal na skutočnosť, že žalobca nemá dobrú povesť u P., a že nemá ani jedno pozitívne hodnotenie. Možno má akurát styk s ľuďmi, ktorí nemajú dobrý názor alebo podobne. Stanovisko podávali v mene poľovníckeho združenia a on bol v tom čase radový člen. Nevedel však o tom, že toto stanovisko, že bude zverejnené. Toto stanovisko dávali preto, lebo prišiel za ním predseda, že majú dať nejaké stanovisko, on si to prečítal a podpísal. Žalovaný v 3.rade tiež uviedol, že každá akcia vyvoláva reakciu, a preto oni vydali stanovisko na základe toho, že žalobca vystúpil v televízii, pričom považovali toto stanovisko za správne. Neskôr sa chceli dohodnúť na nejakej spolupráci so žalobcom, a preto v decembri mu poslali prípis. Zároveň tiež boli dohodnutí na jar tohto roku, že žalobca dostane povolenku na lov zveri, ale žalobca dňa 07.05. im poslal žiadosť, aby mu vypísali povolenku bez sprievodu a k tomu 20 značiek, ktoré bude refundovať. Podľa názoru žalovaného v 3.rade však značky takéhoto rozsahu vydáva komora a nie poľovné združenie, pretože združenie môže vydať maximálne 8 značiek, ktoré sa potom na túto povolenku zapíšu, pretože viac miesta tam nie je. Bolo to dohodnuté aj s okresným úradom, s príslušným odborom, že pokiaľ by on to zobral a všetko vystrieľal, vydá sa mu znova nové povolenie s ďalšími 8 značkami a keď bude treba aj tretia povolenka na lov zveri, a takisto s 8 značkami. Poľovný hospodár, P. M. s tým nesúhlasil, že bez sprievodu nemôže ísť, musí ísť v sprievode člena. Žalobca bol na to nahnevaný a keď sa rozprávali, predseda povedal, že on by to podpísal, ale nepodpíše to poľovný hospodár z toho dôvodu, že bez sprievodu tam cudzí človek nemá čo ísť. Žalobca sa urazil.

10. Žalovaný v 4.rade pri svojom výsluchu na pojednávaní uviedol, že o poskytovaní náhrady za výkon práva poľovníctva rozhoduje zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov podľa podielu pozemkov a ukladá to zákon o poľovníctve. Žalobca chce na pozemkoch vlastníkov kde bude poľovať, profitovať. Preto zaplatil obci H. 800,- Eur a obci P. 10.500,- Eur, pričom táto obec mu peniaze vrátila. V stanovisku je uvedené, že žalobca chce získať poľovný revír za účelom následného profitovania na poľovnej zveri, to je uvedené v stanovisku, ako aj v žalobe. Žalobca poľovný revír vníma ako firmu, ktorá prináša zisk a ako predseda poľovníckej organizácie prakticky len on predstavuje tú organizáciu s tým, že sú tam ešte dvaja, ktorí sú platení - hospodár a jeho pracovník. V bežných revíroch ako je napr. aj revír Teplá Voda P., má poľovníctvo okrem zákona plniť aj iné funkcie, napr. relaxačnú. On podpísal to stanovisko, lebo to prejednávali na členskej schôdzi, tieto veci sa tam vyskytli, a dohodli sa, že dajú mu stanovisko. Podpísal to ako člen poľovníckeho združenia. Poľovnícke združenie má 10 členov, ktorí každý rok platili členský podiel a z týchto finančných prostriedkov sa následne hradila réžia. Neplatili nájomné priamo drobným vlastníkom. Orgán štátnej správy lesného hospodárstva schválil nariadenú zmluvu o výkone práva poľovníctva, mali 20 rokov tento revír, čiže ju schválil 22.09.2008 a tento orgán tiež schválil aj výšku náhrady nájomného pre jednotlivých prenajímateľov. Tá je určená podľa sadzobníka prílohy v zákone. Stanovisko dávali z dôvodu, že žalobca chcel na poľovnom revíri profitovať, ako aj z dôvodu, že vopred zaplatil peniaze za prenájom. On pozná z videnia žalobcu, ale netyká si s ním. Osobne sa s ním nerozprával pred začatím tohto konania. Nemal vedomosť o tom, že by bol žalobca odsúdený za trestný čin korupcie alebo nátlaku, príp. že by sa pokúšal o takýto trestný čin. Rozprávalo sa však v kuloároch, že akej je povahy, boli pripomienky dokonca od poľovníkov a verejnosti, prečo oni ako poľovnícke združenie nereagujú. Na neho osobne žalobca nerobil žiadny nátlak, ani sa ho nesnažil uplatiť, ale v rámci zduženia sa ho to týkalo. Dali to stanovisko z dôvodu, že žalobca chcel profitovať z poľovnej zveri, pričom on nevidel predmetnú tlačovú konferenciu žalobcu, ale bol o nej informovaný a každý o tom v

okrese rozprával. Na členskej schôdzi padli určité návrhy o tom, aby sa nejakým spôsobom vyjadrili. Keď sa toto stanovisko spísalo, tak sa asi predpokladalo, že bude zverejnené. On v tom čase vykonával v poľovnom združení pozíciu finančný hospodár. Mal podpisové právo vo finančných organizáciách a bol aj členom štatutárneho orgánu a bol tiež oprávnený konať v mene poľovného združenia. Nepodieľal sa na vyhotovení tohto stanoviska, ale bol podnet na jeho vyhotovenie a on ho iba podpísal. Súhlasí s tým, čo je uvedené v tomto stanovisku. Žalovaný v 4.rade tiež uviedol, že súhlasí s tým, čo uviedol ich právny zástupca, ale nie je pravda, čo je v žalobe napísané a to, že poľovné združenie Teplá Voda neplatilo za nájom poľovných pozemkov. Oni ak poľovné združenie mali na 10 rokov nájomnú zmluvu, kde okresný úrad určil subjekty, ktorým majú platiť a aj výšku nájomného podľa vyhlášky. Oni platili konkrétne spoločnosti Agropuk Pukanec nájomné tak, ako to bolo určené v tejto zmluve, ktorú schválil okresný úrad a Agropuk ako prenájímateľ poľovných pozemkov mal vyplatiť jednotlivým vlastníkom aj za prenájom poľovného revíru. Je tak nepravdivé tvrdenie žalobcu.

11. Žalovaný v 5.rade pri svojej výpovedi uviedol, že sa stotožňuje s výpoveďami svojich kolegov, a všetko už bolo povedané. On sa pozná so žalobcom už od detstva a žalobca na neho nevyvíjal nátlak a ani sa ho nepokúsil uplatiť. Nemá vedomosť o tom, že by žalobca bol odsúdený za trestné činy korupcie a hrubého nátlaku, alebo že by bol za takýto trestný čin stíhaný. Videl tlačovú konferenciu žalobcu na TA3 ešte predtým ako podpísal toto stanovisko. Podpisoval toto stanovisko z dôvodu, že sa zišli ako združenie a prišiel tento návrh, že idú reagovať na tlačovú besedu žalobcu a napísali vyjadrenie a vtedy to aj podpísali. On to osobne podpísal, ale nepodieľal sa na tvorbe tohto stanoviska, bolo mu už predložené ako hotové. On sa stotožnil s jeho obsahom. Toto stanovisko mu predložil predseda poľovného združenia. Jemu predseda uviedol, za akým účelom je predmetné stanovisko vyhotovené a že bude aj zverejnené, pretože to bola reakcia na vystúpenie žalobcu na TA3. Vykonáva funkciu kontrolóra v poľovnom združení Teplá Voda a je tiež radový poľovník. On je rodený P., stretáva sa s ľuďmi, pričom mladí majú žalobcu radi, a tí starší ho nemajú radi a hovoria o ňom negatívne veci. Má vedomosť o tom, že by žalobca uplácal niektorých ľudí z jeho regiónu v súvislosti so získaním výkonu práva poľovníctva, ale nikto to nepríde dosvedčiť. Nebol členom štatutárneho orgánu v čase, keď sa vyhotovovalo toto stanovisko.

12. Žalovaný v 6.rade pri svojej výpovedi uviedol, že sa dohodli na tom, že budú reagovať kvôli tlačovej besede, ktorá bola odvysielaná v televízii, a preto sa pripravilo toto stanovisko. Vlastnoručne ho podpísal a so všetkým, čo tam bolo uvedené súhlasil. Tridsať rokov užíval lúku, ktorá patrí žalobcovi, bol s ním dohodnutý, že ju odkúpi a preto dal vyhotoviť geometrický plán a pred tlačovou besedou mu žalobca zavolal, aby aj s ďalšími poľovníkmi, a to L. P., L. U., L. E. R. U. D. sa dostavili k nemu na firmu, s čím nesúhlasili. O pár dní sa u neho zastavil žalobca a vyzval ho, aby tú lúku ktorú užíval vypratal, a to do konca mája. On na tejto lúke mal drevo, ako aj dreváreň. Následne začal túto lúku užívať žalobca, posunul plot a chová tam kravy, ktoré má blízko pri svojom dome. Odvtedy ako chcel kúpiť tu lúku, tak sa pozná osobne so žalobcom. Podľa neho žalobca urobil na neho nátlak, a to s tými kravami. Nemá vedomosť o tom, že by žalobca bol odsúdený alebo stíhaný za trestný čin korupcie alebo hrubého nátlaku. Videl tlačovú konferenciu, na ktorej sa zúčastnil žalobca. Žalobca pri tejto tlačovej konferencii nespomínal členov združenia, ale poľovnícke združenie áno, ak si dobre pamätá. Toto stanovisko mu bolo predložené a predložil ho predseda združenia. Ako účel mu uviedol, že idú brániť združenie, ale kde alebo ako bude použité, nemal vedomosť. Oni sa chceli brániť proti tomu, že chcel získať žalobca revír, a on to tak pochopil. Stotožnil sa s tým, čo bolo napísané v tomto stanovisku, nehralo rolu či vie o tom, že bol žalobca odsúdený pre trestný čin korupcie alebo hrubého nátlaku. On bol radovým členom poľovného združenia, ako poľovník.

13. Žalovaný v 7.rade uviedol, že on už nemá čo povedať, všetko bolo povedané, akurát by chcel podotknúť, že pred prvým pojednávaním prišiel C.. T. za ním s papierom na podpis, že tam bolo nejaké vyhlásenie, bolo toho veľa napísané, on to nečítal, len na začiatku trochu, že keď to podpíše, tak že to nepôjde na súd a že bude mimo. To sa jednalo o to vyhlásenie, ktoré napísali. C.. T.Á. poslal preč, pretože čo podpíše, to platí. On nepozná žalobcu osobne. Žalobca naňho nevyvíjal nátlak, ani sa ho nepokúšal uplatiť. Nemá vedomosť o tom, že by bol žalobca stíhaný trestne alebo odsúdený pre trestný čin korupcie a hrubého nátlaku. On mal možnosť sa pred spísaním stanoviska oboznámiť sa s vystúpením žalobcu na tlačovej konferencii. K spísaniu stanoviska došlo takým spôsobom, že to prejednali a potom to spísali. Toto stanovisko nekoncipoval, bolo mu predložené, pričom mal vedomosť o tom, ako bude použité. On to pochopil tak, že žalobca na tlačovej konferencii spomínal poľovné zduženie Teplá Voda, a preto spísali

toto vyhlásenie. Stotožnil sa v celom rozsahu s týmto stanoviskom a je radovým členom poľovného združenia Teplá Voda. S pozitívnou reakciou na osobu žalobcu sa v Obci P., resp. v blízkom okolí ešte nestretol.

14. Právny zástupca žalovaných ďalej uviedol, že pokiaľ ide o výpoveď svedka U. N., považuje ju za chaotickú a účelovú. Svedok neodpovedal v princípe k meritu vedci, z akého dôvodu odvolal plnú moc žalovanému v 1.rade, a zo samotných odpovedí vyplýva nejasnosť jeho konečného rozhodnutia. Právny zástupca žalovaných tiež uviedol, že nesúhlasia so žalobou, navrhujú ju zamietnuť v celom rozsahu, pričom stanovisko, ktorým malo byť zasiahnuté do osobnostných práv žalobcu, bolo vydané žalovanými s tým, že tí uviedli, čo bolo motívom vydania takéhoto stanoviska. Obsah stanoviska vyhotovil žalovaný v 1.rade, pričom ostatní s ním súhlasili a podpísali ho, a následne došlo k zverejneniu. Ani jeden zo žalovaných nehodnotil žalobcu kladne. Právny zástupca žalovaných tiež uviedol, že z výpovedí svedkov vyplýva, že získavanie pozemkov pre žalobcu niekto manažoval. Pokiaľ ide o listinný dôkaz prejednaný súdom, a to odpoveď ČSOB banky, tak z neho je zrejmé, že zverejnenie článku poľovníckeho združenia Teplá voda nemalo vplyv na úverovú angažovanosť žalobcu. Žalobca tak žiadnym spôsobom nepreukázal ako celý máj 2018 obchádzal svojich obchodných partnerov a klientov aby ich ubezpečil, že sa správa poctivo a na nikoho nevyvíjal nátlak. Pokiaľ ide o právnu stránku veci, s poukazom na § 11, 13 Občianskeho zákonníka, tak podľa názoru právneho zástupcu žalovaných je žaloba nepreskúmateľná a nedôvodná, a je výsledkom subjektívnych, ničím nepodložených pocitov žalobcu. Žalovaní nepopierajú zverejnenie stanoviska na spravodajských portáloch a bola to odpoveď na vystúp žalobcu z 25.04.2018 na tlačovú besedu, ktorá sa konala pod hlavičkou politickej strany SAS s označením ako oligarchovia vypaľujú vlastníkov pôdy, kde okrem iného žalobca uvádzal, že zastupuje väčšinových vlastníkov poľovných pozemkov. Na to prišla reakcia žalovaných, na toto vystúpenie, a to z dôvodu, že žalobca nie je a nikdy nebol členom poľovného združenia Teplá Voda, a nie je väčšinovým vlastníkom pozemkov v tomto poľovnom revíri. Dôkazné bremeno zaťažujúce žalovaných je, aby osvedčili pravdivosť tvrdení uvádzaných v stanovisku, a preto poukázal na jednotlivé výroky uvádzané v stanovisku. Pokiaľ ide o výrok, že žalobca je nenásytný poľovník, tak z vykonaného dokazovania vyplýva, že poľovná organizácia Lesy, lúky Uhliská má v prenájme susedný poľovný revír Zlatá laň Uhliská, v ktorom vykonáva výkon práva poľovníctva s tým, že súd musí posúdiť, či sa jedná na strane žalobcu o násytného alebo nenásytného poľovníka. Žalobca chcel získať revír za účelom následného profitovania na poľovnej zveri, a z vykonaných listinných dôkazov vyplýva, že poľovná organizácia Lesy, lúky Uhliská verejne na svojej stránke ponúka odstrel zveri za poplatok. Z katalógov chov prehliadok za rok 2016-2019 vyplýva zoznam ulovených jeleňov, ktoré ulovili zahraniční hostia. Pokiaľ ide o výrok, že žalobca uplácal obyčajných vidieckych ľudí, jednoznačne vyplýva, že žalobca zaslal Obecnému úradu P. ponuku jednorazovú odmenu vo výške 10.500,- Eur pre účely umožnenia výkonu práva poľovníctva, ktorú sumu žalobca zaslal na účet Obecného úradu P. a obec mu túto sumu ako nenáležitú vrátila, čo potvrdil aj svedok C.. E., starosta obce. Žalobca robil nátlak na obyčajných vidieckych ľudí a majiteľov pozemkov a týmto agresívnym spôsobom sa snažil získať revír pre seba. Z výsluchu svedka N. vyplýva záver, že najskôr podpísal plnomocenstvo v prospech poľovného združenia Teplá Voda, ale keď mu pán V. prisľúbil za hektár 100,- Eur, plnú moc poľovnému združeniu Teplá Voda odvolal. Obdobný prípad je aj prípad R. N.. Z výpovede P. F. jednoznačne vyplýva, že zamestnankyňa žalobcu vyplatila dopredu tomuto svedkovi sumu 1.350,- Eur. Tento svedok pred týmto súdom opisuje žalobcu ako dravého a agresívneho, ktorý, čo si zaumieni, to musí presadiť za každú cenu, a takto žalobcu hodnotí aj okolie. S poukazom uvedené skutočnosti tak žalovaní v 1.-8. rade v dostatočnej miere dôkazne preukázali pravdivosť svojich tvrdení uvádzaných v stanovisku. Žalobcu zaťažuje tak dôkazná povinnosť, aby preukázal, že neoprávneným zásahom žalovaných, a to zverejnením stanoviska došlo k zníženiu jeho cti, dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti, pričom žalobca túto povinnosť neuniesol. Žiadnym spôsobom nepreukázal, že došlo k zníženiu jeho dôstojnosti, jeho vážnosti v spoločnosti v značnej miere či už v rodine, v mieste bydliska a odbornom politickom a podnikateľskom svete, v ktorejkoľvek sfére jeho životného uplatnenia. Pokiaľ ide o výpoveď svedka K. E., tak túto výpoveď je potrebné považovať za účelovú s tým, že ju musí vyhodnotiť súd. Žalobca požaduje tiež nemajetkovú ujmu vo výške 20.000,- Eur s tým, že pre jej priznanie je potrebné splniť dve taxatívne stanovené kritériá, a to závažnosť ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Závažnosť ujmy možno vyvodiť z uverejnených nepravdivých informácií, t.j. či obvinenie bolo nepochybne spôsobilé vyvolať u čitateľa stanoviska, že žalobca je skutočne nenásytný poľovník, poľovný revír chce získať za účelom profitovania, upláca a robí nátlak na obyčajných vidieckych ľudí. Pred týmto súdom však nebol vypočutý žiadny svedok - čitateľ uvádzaného stanoviska, ktorý by uviedol, že práve zverejnenie tohto stanoviska vyvolalo uňho dojem, resp. presvedčenie, že žalobca je skutočne takou osobou, za akú ju označujú žalovaní, a v dôsledku publikovania tohto stanoviska by zmenil názor

na žalobcu. Podľa názoru právneho zástupcu žalovaných, tak výroky uvádzané v stanovisku sú výroky hodnotiace, nie sú nepravdivé, pričom žalovaní túto skutočnosť preukázali, a žalobca ich nevyvrátil. Takéto stanovisko má jednoznačne hodnotiaci charakter a nie difamačný, tak ako to uvádza žalobca. Z tohto dôvodu považujú žalovaní za nedôvodnú túto žalobu a navrhujú, aby ju v celom rozsahu súd zamietol. Tiež poukázali na pasívnu vecnú legitimáciu žalovaných v tomto spore, pretože ide o stanovisko poľovného združenia Teplá voda.

15. Uznesením zo dňa 12.06.2019 súd v zmysle § 79 CSP pripustil, aby do konania ako ďalší žalovaný, pristúpilo poľovnícke združenie Teplá Voda, IČO: 36 098 744, Hrnčiarska 13, Pukanec. Následne súd doručil takémuto subjektu žalobu a v zmysle § 167 ods. 2 CSP ho vyzval, aby sa k nej vyjadril. Právny zástupca žalovaného v 8.rade uviedol, že nesúhlasí s podanou žalobou s tým, že nárok žalobcu je nedôvodný a z obsahu stanoviska, ktoré bolo zverejnené vyplýva, že ide o hodnotiaci výrok, a to pokiaľ ide o tvrdenie o nenásytnom poľovníkovi, ktorého cieľom je získať poľovný revír za účelom následného profitovania na poľovnej zveri, ktorý nepodlieha dôkazu pravdy. Cieľom tejto kritiky osoby žalobcu nebola jeho urážka, ani poníženie, ani zosmiešnenie, ale čisto subjektívny názor žalovaného v 8.rade vychádzajúci z viac ako podozrivého konania žalobcu, ktorý sa snažil získať výkon práva poľovníctva v poľovnom revíri, ktorý užívajú viac ako 20 rokov žalovaní prostredníctvom ich poľovníckej organizácie a tiež z jeho verejného vystúpenia, v ktorom samotný žalobca deklaroval viaceré pravdu skresľujúce informácie týkajúce sa priamo výkonu práva poľovníctva v dotknutom poľovnom revíri. Pokiaľ ide o tú časť výroku, že žalobca sa snažil uplácať a robil nátlak na obyčajných vidieckych ľudí a majiteľov pozemkov, tento hodnotiaci úsudok vyplynul z faktu, že žalobca ako predseda svojej poľovníckej organizácie zaslal Obecnému úradu v P. písomnú ponuku, doručenú dňa 19.04.2018 v zmysle ktorej zaslal ešte pred doručením tejto ponuky na bankový účet obce sumu 10.500,- Eur, a to bez akéhokoľvek právneho úkonu či predchádzajúcej dohody s obcou alebo akceptácie takejto ponuky zo strany obce. Bolo by tak zaujímavé zistiť, aké dojmy tento postup žalobcu zanechal u starostu danej obce. Tento posudzovaný výrok musí byť vyhodnotený teda v širšom kontexte, a teda rozhodujúce je celkové vyznenie tohto prejavu žalovaných, ktorí chceli, ako vyplýva aj z úvodu ich stanoviska, vyjadriť rozhorčenie. Je tiež nesporné, že v čase uverejnenia dotknutých článkov na spravodajských portáloch, v ktorých odzneli aj určité časti stanoviska žalovaných, sa sám žalobca vyjadroval ku korupčným praktikám v súvislosti so získaním práva výkonu poľovníctva v dotknutom poľovnom revíri a sám ako predseda poľovníckej organizácie vykonal podozrivú finančnú transakciu voči obci P. spočívajúcu v presune peňažných prostriedkov obci titulom jednorazovej odmeny, a teda musel zniesť vyššiu mieru kritiky. Prejav označený žalobcom ako difamačný sa tak dotýkal veci verejného záujmu, a preto platí v zmysle stabilizovanej judikatúry súdov prezumpcia práva takýto prejav realizovať. Žalovaný v 8.rade sa tak nesporne opieral o objektívne existujúce fakty na ktoré poukázal. Pokiaľ ide o nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 20.000,- Eur, tak tento považoval tiež žalovaný v 8.rade za nedôvodnú, a to z dôvodu, že žalobca nepreukázal existenciu závažnej ujmy, ktorú mal utrpieť, nakoľko na základe zverejneného stanoviska žalovaných mala spoločnosť REYLON, s. r. o. odstúpiť od zmluvy o budúcej kúpnej zmluve a ako dôvod odstúpenia zo dňa 08.08.2018 uvádza okolnosť, že konateľ spoločnosti Y. Š. je mediálne spájaný s podvodmi s pozemkami a hrozí mu trestné stíhanie. Z tohto odstúpenia však priamo nevyplýva fakt, že by toto odstúpenie bolo v príčinnej súvislosti so stanoviskom žalovaných, ktoré bolo spísané ešte 26.04.2018, a ktoré bolo publikované na spravodajských portáloch v zmysle dôkazov označených žalobcov koncom apríla roku 2018, t.j. viac ako tri mesiace pred odstúpením od zmluvy o budúcej kúpnej zmluve. Aj v prípade, že by súd dospel k záveru, že žalovaní neoprávnene zasiahli do osobnostných práv žalobcu a tomuto okrem morálnej satisfakcie prináleží aj náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch, sú žalovaní toho názoru, že suma 20.000,- Eur nie je absolútne primeraná. Primeranosť sankcie náhrady ujmy sa posudzuje tak, že náhrada musí okrem iného byť rozumne primeraná utrpenej ujme na povesti, konkrétnym okolnostiam a povahe skutku, ktorým bola poškodená dobrá povesť. Podľa názoru žalovaného v 8.rade tak ide o hodnotiaci úsudok a nie difamačný prejav. Tiež je potrebné zaoberať sa otázkou pasívnej legitimácie žalovaných v tomto spore. Z uvedených dôvodov žiadal žalovaný v 8.rade žalobu zamietnuť.

16. Súd následne doručil vyjadrenie žalovaného v 8.rade právnemu zástupcovi žalobcu a vyzval ho v zmysle § 167 ods. 3 CSP, aby sa k tomu vyjadril.

17. Právny zástupca žalobcu v elektronickom vyjadrení zo dňa 09.09.2018 uviedol, že žalovaní bez akéhokoľvek dôkazu a bez reálneho skutkového základu obvinili žalobcu z vyvíjania nátlaku na malých vlastníkov pôdy a z uplácania. Toto tvrdenie už nie je hodnotiacim úsudkom, ani kritikou žalobcu, ale

obsahuje konkrétne skutkové tvrdenia, ktoré žalovaný v 8.rade nevie preukázať. Žalovaný v 8.rade vo svojom vyjadrení nijakým spôsobom nerozporuje závery o nepravdivom obvinení z nátlaku a neuvádza ani žiadne skutkové okolnosti, ktoré ho viedli k formulovaniu obvinenia z nátlaku na vlastníkov poľovných pozemkov, hoci práve pre tento zásah do svojej osobnej cti a dôstojnosti podal žalobca žalobu o ochranu osobnosti. Žalovaný v 8.rade tak činí zámerne v dôkaznej núdzi, pretože žalobca nikdy nevyvíjal nátlak na vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri Teplá Voda a ani na žiadne iné osoby, či už v súvislosti s poľovným revírom Teplá Voda alebo akoukoľvek inou záležitosťou. Z pohľadu žaloby sa preto žalovaný v 8.rade relevantne vyjadril len k obvineniu z uplácania, pričom to odvodzuje z poukázania sumy 10.500,- Eur na účet obce P. pred konaním zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov, ktoré malo rozhodnúť o užívaní poľovného revíru Teplá Voda. Podľa názoru žalobcu, sú žalovaní natoľko rozumovo vyspelí, a vzhľadom na svoj vek a životné skúsenosti na to, aby vedeli, že v prípade uplácania sa finančné prostriedky neposkytujú bankovým prevodom z účtu uplácajúceho na účet prenajímateľa. Takéto poskytnutie úplatku by potenciálnemu páchateľovi extrémne sťažilo obhajobu v prípade obvinenia z trestného činu. Žalovaní a ani Obec P. sa nemohli ani pri najlepšej vôli domnievať, že sa jednalo o úplatok, čo napokon preukazuje skutočnosť, že obec, žalovaní ani žiadna osoba nepodala pre tento prevod finančných prostriedkov ani len trestné oznámenie. Žalobca na dokreslenie celej situácie uvádza, že poukázaním finančných prostriedkov na účet Obce P. došlo v súvislosti s rozhodovaním o užívaní poľovného revíru Teplá Voda s tým, že oslovil aj obec ako predseda Poľovníckej organizácie Lesy, lúky Uhliská, ktorá mala záujem o výkon práva poľovníctva v poľovnom revíri Teplá Voda, pretože obec P. bola 2. najväčší vlastník takýchto pozemkov. Preto najprv verbálne a neskôr aj listom, na ktorý sa odvoláva aj žalovaný v 8.rade, ponúkol obci takúto náhradu vo výške 10.500,- Eur. Táto ponuka bola približne 57 násobne vyššia ako náhrada, ktorú dovtedy platil obci žalovaný v 8.rade. Pred konaním zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov okrem toho Obec P. zvolala verejné zasadnutie poslancov obecného zastupiteľstva a obyvateľov obce, na ktorom žalobca ako predseda Poľovníckej organizácie Lesy, lúky Uhliská zopakoval svoju ponuku na náhradu za výkon práva poľovníctva. Žalovaný v 8.rade na tomto zasadnutí sa odmietol prezentovať, akú sumu ponúka obci za postúpenie práva poľovníctva na obdobie ďalších 10 rokov. Keďže vo vzťahu k prezentovanej ponuke zazneli pochybnosti o serióznosti ponuky prednesenej žalobcom z dôvodu, že v minulosti rôzne subjekty nasľubovali obci „hory - doly“, tak na preukázanie serióznosti svojej ponuky žalobca poukázal na účet obce celú ponúkanú sumu. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť, sa tak žalovaný v 8.rade ani starosta obce, ani žiadny iný subjekt nemohol oprávnene domnievať, že prevod finančnej sumy je niečím iným ako preddavok na náhradu za užívanie poľovných pozemkov. Keďže zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov zvolané na 23.04.2018 nebolo napokon pre neúčasť SPF uznášaniaschopné, nedošlo ani k rozhodnutiu o užívaní poľovného revíru a obec v nasledujúcich dňom poskytnutý preddavok vrátila, čím sa celá záležitosť uzavrela. Žalovaný v 8.rade sa tak vo svojom stanovisku neopieral o objektívne fakty, ako to tvrdí vo vyjadrení, ale vo vzťahu k obvineniu z uplácania išlo o umelo vykonštruované tvrdenia, ktoré účelovo prekrúcajú skutočnosť a vo vzťahu k obvineniu z nátlaku o tvrdenia bez akéhokoľvek skutkového základu. Nejedná sa tak o hodnotiace úsudky, ale o skutkové tvrdenia bez reálneho základu. Žalobca nesúhlasí s tvrdením, že jeho vyjadrenie sa týka veci verejného záujmu, pre ktorú musí žalobca zniesť vyššiu mieru kritiky, pretože žalovaní tým, že bez toho aby sa žalobca o nich akýmkoľvek spôsobom zmienil na tlačovej konferencii, z vlastnej iniciatívy zverejnili difamačné stanovisko o žalobcovi prakticky neobmedzenému okruhu osôb, pretože to zverejnili na portáli webnoviny.sk, z ktorého to prevzali ďalšie spravodajské portály. Vecou verejnou tak učinili závery o uplácaní a nátlaku žalobcu žalovaní a nie žalobca, a preto aj musia znášať následky. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy, poukázal právny zástupca žalobcu na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1CdO/113/2009. Z uvedených dôvodov žiada priznať nárok aj na nemajetkovú ujmu.

18. Súd následne doručil takéto vyjadrenie právnemu zástupcovi žalovaného v 8.rade a v zmysle § 167 ods. 4 CPS ho vyzval, aby sa k nemu vyjadril. Právny zástupca žalovaného v 8.rade elektronickým podaním zo dňa 18.09.2019 uviedol, že žalovaný v 8.rade sa dostatočne s obsahom žaloby oboznámil, ako aj s tvrdeniami, pričom nemožno súhlasiť s tvrdením žalobcu, že žalovaný v 8.rade nevie preukázať konkrétne skutkové tvrdenia a to, že žalobca vyvíjal nátlak na malých vlastníkov pôdy. Zástupcovia žalobcu C..B. a E. V. preukázateľne v inkriminovanom čase navštevovali vlastníkov poľovných pozemkov a zbierali od nich podpisy na plnomocenstvá v prospech žalobcu. Vlastníci pozemkov R. N. R. U. N. poslali odvolanie svojich plných mocí, ktoré podpisovali v prospech žalovaných a to z dôvodu, že im uvedené osoby ponúkli za samotný podpis 100,- Eur, a tak tomu bolo aj v prípade P. F. R. P. I.. Je jednoznačne listinne preukázané, že žalobca zaslal na účet obce P. sumu 10.500,- Eur s prípisom zo dňa 18.04.2018 označeným ako „PONUKA„ a túto sumu žalobca označil za jednorazovú odmenu, a

nie ako nejaké nájomné za prenájom obecných pozemkov tak ako vypovedá žalobca. Žalobca tiež nevenoval dostatočnú pozornosť pri koncipovaní predmetného vyjadrenia k vyjadreniu žalovaného v 8.rade, pretože v ďalšom odseku vyjadrenia už sumu 10.500,- Eur neoznačuje jednorazová odmena, ale ju označuje ako náhradu, a to náhradu 57 násobne vyššiu ako náhradu, ktorú dovtedy platil obci P. žalovaný v 8.rade. Žalovaný v 8.rade tak zotrváva na svojom tvrdení, že z jeho strany nedošlo predmetným stanoviskom k žiadnemu neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu, ale išlo o vlastný hodnotiaci úsudok.

19. Okresný súd Levice uznesením zo dňa 29.07.2019 pripustil zmenu žaloby na podklade návrhu žalobcu takým spôsobom, že žalovaní v 1.-8.rade sú povinní zdržať sa vyhotovovania a/alebo akéhokoľvek šírenia informácií, ktorými označujú žalobcu za osobu, ktorá sa snaží uplácať a ktorá vyvíja nátlak na obyčajných vidieckych ľudí a majiteľov pozemkov, ako aj žalovaní sú povinní zverejniť a ponechať zverejnený po dobu troch mesiacov na internetovej stránke www.webnoviny.sk nasledovný text ospravedlnenia: „L. M., U.Á. M., Š. M., P. V., U. D., L. B., L. P. a Poľovnícke združenie Teplá Voda sa ospravedlňujú pánovi Y. Š. za to, že v písomnom stanovisku zo dňa 26.04.2018 uviedli, že pán Y. Š. sa snažil uplácať a robiť nátlak na obyčajných vidieckych ľudí a majiteľov pozemkov.“ Žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 20.000,- Eur ako náhradu nemajetkovej ujmy, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Žalobca má nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Súd postupoval v intenciách § 139 a nasl. CSP, a to z dôvodu, že došlo k rozšíreniu okruhu žalovaných o žalovaného v 8.rade, a preto žalobca pristúpil aj k zmene petitu, aby sa tento vzťahoval aj na žalovaného v 8.rade.

20. Súd na pojednávaniach vypočul svedkov, a to aj U. N., ktorý uviedol, že žalobcu pozná zo školy a pokiaľ ide o žalovaného v 1.rade, toho pozná z volejbalu a ostatní žalovaní sú kamaráti jeho otca, resp. matky, pričom ide o poľovníkov. Pokiaľ ide o svedkyňu, pani R. N., tak sa jedná o jeho matku. Tento svedok ďalej na pojednávaní uviedol, že prišiel za ním E. V., či by prenajal pôdu na poľovné účely a on povedal, že s tým nemá problém. Okrem toho sa opýtal, či by neprenajala túto pôdu aj mama, lebo on tam má malý podiel len pár árov, a ona mala asi 4 hektáre. Keď to podpísal, tak mama mu povedala, že už podpísala Teplej Vode a preto on ostal zarazený, lebo aj keď tých chlapov pozná, boli s nimi problémy. Mama mu povedala, že už teda podpísala a nemôže podpísať žalobcovi, a preto zavolal svojmu kamarátovi právnikovi a ten povedal, že môžu vypovedať takúto zmluvu. Túto zmluvu preto vypovedali, nakoľko Teplá Voda neplatila dlhé obdobie ani cent za prenájom. On bol oslovený E. V., ktorý konal pre žalobcu ohľadne prenájmu pôdy na poľovnícke účely a ten sa mu nepreukázal plnou mocou od žalobcu, iba ho oslovil, či môže pripraviť zmluvu. On nepodpísal iné plnomocenstvo týkajúce sa nakladania s jeho nehnuteľnosťami, pričom ďalej uviedol, že on neodvolal žiadnu plnú moc a neposielal list žalovanému v 1.rade. Nevie však povedať, kto vypracoval odvolanie takejto plnej moci, avšak podpis na odvolaní plnej moci je jeho, nepamätá si, kde to podpisoval, bolo to asi na dvore v P.. Toto odvolanie plnej moci mu predložil pán V.. On odvolal plnú moc žalovanému v 1.rade ako zástupcovi poľovného združenia, preto, že si neprečítal, čo podpísal. Bol dohodnutý so žalobcom, že za prenájom pôdy za hektár bude 100,- Eur, ale za podpis plnomocenstva v prospech žalobcu som nedostal žiadnu odmenu. Za prenájom pozemkov od poľovného združenia nedostal žiadnu odmenu 20 rokov. Je však pravdou, že tieto pozemky boli prenajaté pre spoločnosť Agropuk, ale on mal pôdu prenajatú na výkon poľnohospodárskej činnosti, a preto oznámil žalobcovi, nech si právne vyriešia to odvolanie plnomocenstva. Keď dá taký nájom ako sľúbili, tak môže užívať tieto pozemky. Nepozná stanovisko poľovníckeho združenia Teplá Voda, ktoré sa týka žalobcu a tiež nevie, akú povesť požíva žalobca v obci P., pretože žije v V. Š.Z.. K takejto výpovedi svedka právny zástupca žalobcu uviedol, že svedok potvrdil tú skutočnosť, že udelil plnomocenstvo na zastupovanie v súvislosti s poľovným revírom poľovnej organizácii Lesy, Lúky Uhliská, a to z dôvodu, že od žalovaného v 8.rade nedostával žiadnu náhradu za výkon poľovného práva. Preto uviedol, že najskôr s tým nesúhlasil pretože mal za to, že už to prenajal žalovanému v 8.rade, potom sa však poradil s právnikom, a plnomocenstvo odvolal na základe jeho rád. Právny zástupca žalobcu tiež uviedol, že podľa jeho názoru nebola spoločnosť Agropuk oprávnená inkasovať za svedka náhradu za užívanie poľovných pozemkov. Právny zástupca žalovaných k tejto výpovedi uviedol, že výpoveď svedka U. N. považuje za chaotickú a účelovú, pričom svedok neodpovedal k meritu vedci, a to, z akého dôvodu odvolal plnú moc žalovanému v 1.rade. Zo samotnej výpovede vyplýva nejasnosť jeho konečného rozhodnutia. Žalovaný v 8.rade prostredníctvom svojho zástupcu, resp. žalovaný v 4. rade uviedli, že za výkon poľovného práva dostala odplatu spoločnosť Agropuk, čo potvrdil aj svedok, pričom takýto subjekt mal od neho prenajaté pozemky. Poľovnícke združenie tak poskytovalo odplatu za výkon poľovného práva.

21. Súd na pojednávaní tiež vypočul svedka C.. L. E., ktorý uviedol, že pozná strany sporu a prichádza s nimi do kontaktu v súvislosti s výkonom funkcie starostu. Pokiaľ ide o poľovný revír Teplá Voda, malo ho v prenájme poľovné združenie Teplá voda, ktorému končila nájomná zmluva a následne si poslali žiadosť o predlženie nájomnej zmluvy. Medzitým bol prejavený záujem o poľovný revír aj z druhej strany, zo strany poľovného združenia žalobcu, pričom to bolo medializované dostatočne a takisto on bol vypovedať aj v Bratislave na NAKE ohľadne týchto vecí. Následne bol na účet obce poslaný finančný obnos 10.500,- Eur, kde bol uvedený dôvod zaslania financií ako platba za prenájom poľovného revíru, a to zo strany žalobcu. Oni ako obec s poľovnou organizáciou Lesy, Lúky Pasienky nemali uzavretú žiadnu zmluvu, tieto peňažné prostriedky boli vrátené naspäť na tento účet. Bolo tiež zvolané pracovné stretnutie na obecnom úrade, z ktorého je aj zápisnica kde sa to riešilo, a asi 23.08. bolo zvolané stretnutie vlastníkov poľovných pozemkov, kde vlastníci sa zhodli na výške nájmu za pôdu a následne aj na poľovnej organizácii, ktorá bude tento poľovný revír užívať. Svedok ďalej uviedol, že mu je známy obsah listu poznačený ako ponuka, ktorú Obecnému úradu v P. doručila poľovnícka organizácia Lesy, lúky Uhliská. Pokiaľ ide o jednorazovú odmenu vo výške 10.500,- Eur, ktorú poskytla poľovná organizácia Lesy, lúky Uhliská, tak oni keď dostanú nejaké financie pre obec, tak vždy sú na to nejaké zmluvy alebo nejaký dar. Odmena je však väčšinou za vykonanú prácu alebo niečo iné, takže z jeho pohľadu takáto odmena nemala žiadnu logiku. Následne bolo zvolané aj stretnutie na obecnom úrade, kde si to rozobrali, a pýtali sa ho na to aj v Bratislave keď bol vypovedať na NAKE, ako to vníma, či to bolo charakterizované ako nejaký úplatok alebo niečo iné. On to však skôr bral za nejaký návrh, kde niekto niečo myslel seriózne vážne, a pri účele platby bolo napísané za prenájom revíru s tým, že nemali uzavretú zmluvu, takže tieto financie neoprávnene prijal na účet obce a preto ich následne vrátili. Takémuto poukázaniu finančných prostriedkov predchádzal záujem dotyčného, ktorý tieto peniaze poslal, aby užíval poľovný revír. On bol na stretnutí so žalobcom, kde mu povedal, že poukáže tieto finančné prostriedky obci. On si už nespomína, čo povedal na to žalobcovi, ale povedal mu asi to, že o tom nerozhoduje, pretože o takých zmluvách rozhoduje zastupiteľstvo a on takúto platbu ako nájom nemôže prijať. A keď sa žalobca rozhodol, že pošle takéto finančné prostriedky, možno to bol prejav obchodnej politiky, pretože asi takto to on vnímal nakoľko prijatie financií bez zmluvy alebo dohody je z ich strany neprípustné. Pokiaľ ide o slová, ktoré použil žalobca: s možnosťou ďalšej budúcej podpory pri organizácii obecných podujatí, tak to chápal tak, že nie len on ako starosta, ale aj iní starostovia oslovujú sponzorov a podnikateľov na podporu rôznych podujatí a táto veta jednoznačne hovorí o tom, že pravdepodobne majú záujem nejakým spôsobom obec podporovať alebo ju dotovať. Keďže nebola uzavretá žiadna zmluva s poľovnou organizáciou Lesy, lúky Pasienky, ktorá poslala tieto finančné prostriedky, tak bolo to jeho rozhodnutie, kde poslancom oznámil, že peňažné prostriedky budú vrátené, nepýtal sa zastupiteľstva, či si ich ponechajú alebo neponechajú tieto financie, jednoducho ich vrátil a len im to oznámil, nakoľko nebola uzavretá žiadna zmluva so žiadnou inou poľovnou organizáciou, ktorá by užívala tento poľovný revír. Žalobca naňho nevyvíjal nátlak za účelom dosiahnutia svojho zámeru. On nemá vedomosť o vyhlásení, ktoré dalo poľovné združenie Teplá Voda na adresu žalobcu, pretože on ho nečítal. Vie o tom, že chodili po dedine ľudia, ktorí uzatvárali zmluvy o prenájme pozemkov na výkon práva poľovníctva, ale on nikdy nevidel, že by niekto fyzicky aj platil. Hovorilo sa o sume 100,- Eur za hektár na 10 rokov. Revír Teplá Voda sa však vylicitoval 10,- Eur za hektár na rok. Nikdy ho žalobca k ničomu nenútil, ani sa mu nevyhrážal a nebojí sa ho. On sa nevyjadril pred starostom O. Y., že sa ho bojí. Keby mal ten pocit, že mu chce niekto ublížiť, alebo ho niekto ohrozuje, tak by oslovil políciu. Nikto ho za posledné 3 mesiace nenapadol a nemá vedomosť o tom, ako skončila tá trestná vec, ku ktorej bol vypovedať. Pokiaľ ide o stanovisko poľovného združenia Teplá Voda, tak to neriešil, zaujímali ho len veci ohľadom poľovného revíru ako takého a uzatvorenie zmlúv. Právny zástupca žalovaných k tejto svedeckej výpovedi uviedol, že svedok zhodnotil pred súdom túto vec tak ako sa vyjadril.

22. Svedkyňa C.. K. B. na pojednávaní uviedla, že v minulosti pracovala u žalobcu asi 2-3 roky, pracovný pomer ukončila niekedy v júni 2018. Pokiaľ ide o žalovaných, tak žalovaného v 1.rade pozná, lebo pracoval s jej otcom a pokiaľ ide o žalovaného v 7.rade, tak to je jej kamarát. Ostatných žalovaných pozná len podľa mena. Ďalej svedkyňa poukázala na skutočnosť, že pracovala u žalobcu a riešila mu vtedy papiere týkajúce sa dodatkov, resp. niečo keď chýbalo v nájomných zmluvách, aby sa tieto pozemky dali využívať na poľovné účely. Ona si skontrolovala len či sedí konkrétny človek, číslo parcely resp. výmery. Bližšie si už nepamätá. Podľa evidencie pozemkov bolo aj dohodnuté stretnutie s ľuďmi, dala im podpísať čo mala v ruke, pričom išlo o listinný dokument, ktorý sformuloval právnik. Listinný dokument si prečítala, ale už si nepamätá jeho obsah, pretože poznala ľudí len z H. a P.. Oni platili tiež ľuďom peniaze za nájom, pričom bolo to súčasťou tých zmlúv, že sa platilo aj za výkon práva poľovníctva.

Keď to chýbalo v zmluvách tak im to dávali dodatočne podpísať. Oni platili keď sa skončila nájomná zmluva, bolo to rôzne, niekedy po roku, dvoch, troch, piatich. Peniaze vyplácala iba tým ľudom, ktorým končila alebo začínala nájomná zmluva a nemali bankové účty. Väčšina ľudí chcela, aby im nájomné vyplácali v hotovosti, pretože išlo o starších ľudí. Snažili sa ich tiež vyplácať prostredníctvom poštových poukážok. Niektorí z tých ľudí jej odmietli podpísať dodatok týkajúci sa výkonu práva poľovníctva, nevie však presne koľko ľudí to bolo. Väčšinou to odôvodnili tým, že už sú v združení. Prestala pracovať u žalobcu z dôvodu, že si našla lepšiu prácu a hlavne bližšie k jej domovu. Pokiaľ ide o povesť žalobcu v obci H., tak to nevie zhodnotiť, pretože je to veľmi subjektívne. Pokiaľ ide o stanovisko poľovného združenia Teplá Voda týkajúce sa osoby žalobcu, videla toto stanovisko, nepamätá si kde, ale ten list bol aj u nich doma, niekto ho možno v dedine ukazoval. Určite ho však videla. Ona pracovala pre žalobcu na základe živnosti a ich vzťahy boli korektné. To stanovisko zo strany žalovaných neovplyvnilo hodnotenie osoby žalobcu. Pokiaľ ide o toto stanovisko poľovného združenia vo vzťahu k osobe žalobcu, tak všetci vedia, že predtým bolo v obci H. všetko zarastené. Ako však prišiel žalobca, zmenilo sa to k lepšiemu, pasú sa tam kravy, vyčistil pasienky, jeho prítomnosť tam má prínos aj pre miestnu ekonomiku, pretože zamestnáva miestnych ľudí. Pokiaľ ide o to stanovisko, tak ide o subjektívne hodnotenie, určite boli aj negatívne ako aj pozitívne odozvy na osobu žalobcu, pretože ľudia sú ovplyvniteľní. Nevie koľko má žalobca revírov v okolí H., má však vedomosť o jednom poľovnom revíri, lebo jej otec je v ňom poľovný hospodár.

23.Svedok P. F. na pojednávaní uviedol, že žalobcu pozná, a to odvtedy keď mu prišiel zobrať pozemok o výmere 10 hektárov, ktorý užíval na základe ústnej dohody niekoľko rokov s pánom T., pričom žalobca chcel tento pozemok z dôvodu, že tam chcel zasiať trávu, resp. lúčnu zmes. V súčasnej dobe nie je so žalobcom v žiadnom súdnom, trestnom, resp. inom priestupkovom konaní. Pokiaľ ide o žalovaného v 1.rade, toho pozná, pretože pochádza z P., nie je však s ním v priateľskom vzťahu. Pokiaľ ide o žalovaných pána M. a pána V., tých nepozná, žalovaného v 2.rade pozná z dôvodu, že je majiteľom STK a keď tam ide s motorovým vozidlom, tak on tam je. Pokiaľ ide o žalovaného v 5.rade, toho pozná, nie je však s ním v priateľskom vzťahu a keď začal hospodáriť tak žalovaný v 5.rade robil traktoristu pre pána T.. Žalovaného v 6.rade tiež pozná, nie je s ním však v priateľskom vzťahu a pozná ho len z dôvodu, že je P.. Žalovaného v 7.rade pozná, pretože je P., nie je s ním však v priateľskom vzťahu a pokiaľ ide o žalovaného v 8.rade, tak k nemu nie je v žiadnom právnom vzťahu, a nie je ani členom poľovníckeho združenia. Svedok ďalej uviedol, že Teplá Voda mala zaniknúť lebo jej končil výkon práva poľovníctva a bývalý predseda L. E. jeho kamarát mu dal podpísať papier, že ak neskončia tak im predĺžia obdobie, a tak to podpísal. Potom asi o dva mesiace, sa začal aktivizovať žalobca, chcel založiť poľovné združenie a tak poslal po svojej sekretárke plnomocenstvo s tým, že najprv tam bola chyba v mene a tak to vrátil a následne za niekoľko dní doniesla už opravené plnomocenstvo, pričom mu vyplatila sumu 1.350,- Eur za 13,5 hektára, ktoré napočítal žalobca alebo sekretárka za ten poľovný revír. Tieto peniaze prevzal a podpísal plnomocenstvo. Nevie presne, koľko celkovo vlastní pozemkov v katastri obce P., ale okolo 18 hektárov. On dostal doklad o vyplatení tejto sumy, ale nenašiel ho. Sumu 1.350,- Eur určil žalobca, pretože išlo o 13,5 hektára, a za jeden hektár bolo 100,- Eur za 10 rokov. Súhlasil s tým. Pokiaľ ide o plnomocenstvo, ktoré podpísal pánovi E., tak ho neodvolal, lebo bolo nejasné či ukončí alebo neukončí združenie Teplá Voda činnosť. Má vedomosť o tom, že aj niekto iný z jeho okolia podpísal takéto plnomocenstvo v prospech žalobcu. Pokiaľ ide o plnomocenstvo pána I., tak ten ho často navštevuje, takmer denne, konzultovali túto situáciu, že čo budú s tým robiť. Aj pán I. bol pozvaný na súd, ale ospravedlnil sa a nechal u neho toto plnomocenstvo. On sa stretol so žalobcom asi 4-krát, pričom bol u neho keď mu chcel zobrať tých 10 hektárov. Žalobca na neho vyvíjal slovný nátlak a to tým, že priniesol farebné mapy, pomaľované, tvrdil že toto je jeho, potom on zisťoval či je to jeho, avšak nebolo to žalobcove, a keď nepovolil, tak mu rozoral tú lucerku, čo tam mal nasiatu, a nanominoval sa mu tam. Zavolal aj policajtov a pána T., avšak policajti mu povedali, že to sa dá riešiť len v občiansko-právnom spore a tak si povedal, že nemá zmysel sa s týmto človekom naťahovať. On hodnotí žalobcu ako strašne dravého podnikateľa alebo človeka, agresívneho, a čo si zaumieni, to musí presadiť za každú cenu. Tak isto ho hodnotí aj okolie. Je všeobecne známou skutočnosťou, že tieto dve poľovnícke združenia sa bijú medzi sebou. Pokiaľ ide o tých 10 hektárov, ktoré mu mal zobrať žalobca, tak časť z nich, asi 3 pozemky sú jeho, nejaká časť sú tam známi vlastníci a nejaká časť je už vo vlastníctve žalobcu s tým, že najväčšia časť patrí SPF. Žalobca mu tvrdil, že má zmluvu uzavretú so SPF, ale papier o tom nikdy nevidel. Pokiaľ ide o tých 10 hektárov, tak s pánom T. sa dohodli, že časť pozemkov a to 10 hektárov si môže zobrať a tie dával aj na dotáciu. Tak ich nejakých 6 rokov užíval, upravoval, kamene zbieral s celou rodinou, a keď prišiel žalobca za ním tak tvrdil, že mu to zaberie. Pán T. vycúval, on nemal o tom žiadny papier, a jednoducho žalobca to rozoral a bolo. Pán T. obhospodaroval celý P. chotár, či s

papierom, či bez papiera, či zazmluvnené, či nezazmluvnené, jednoducho sa dohodli, že to budú jeho pozemky, ktoré užíva, a tak mu ich pridelil túto náhradu pôdu hoci nič nevlastní. Vychádzal len z toho čo mu povedal pán T.. Len verbálne vyvíjal nátlak žalobca, resp. sekretárka, že musí podpísať udelenie plnej moci, lebo títo, teda poľovnícke združenie Teplá Voda skončia a (žalobca) chce. Nevie, či mu toto hovoril žalobca, nevie to na 100 %. Bolo to verbálnou formou, resp. telefonicky. Nemá podpísanú zmluvu so žalobcom ohľadom výkonu poľovného práva.

24. Svedok K. E. na pojednávaní uviedol, že nie je v žiadnom príbuzenskom, obchodnoprávnom alebo pracovnoprávnom, resp. inom vzťahu k stranám sporu, pričom oni
predávali pozemok v roku 2017-2019 pri Y. F., ktorý už medzitým aj predali. On je prepravca, zaoberá sa prepravou a z toho dôvodu pozná aj žalobcu, lebo asi pred 7-8 rokmi vykupoval vozidlá, ťahače. Keď predávali tento pozemok, tak sa mu ozval, resp. jeho manželke, že by mal záujem o ten pozemok v U.. Je to odstavná plocha pre kamióny a im bola nadbytočná. Preto sa dohodli, že ten pozemok od nich kúpi, lenže z nejakého dôvodu sa dohodli, že to kúpi za pár mesiacov, nakoľko pravdepodobne nemal financie alebo niečo iné. Ako sa dohadovali ohľadne toho pozemku, a robili zmluvu, že to vlastne kúpi počas 3 - 4 mesiacov, tak v máji 2018 alebo v júni, sa rozhodli s manželkou, že predsa len ten pozemok nepredajú žalobcovi, lebo zistili všelijaké podivuhodné správy o ňom, že nejakým spôsobom ovplyvňuje ľudí a vyhráža sa. Preto sa rozhodli, že radšej nie a viackrát o tom so žalobcom hovorili, že by to momentálne nechceli predať tento pozemok jemu, lebo mali skúsenosť v minulosti. On ich vyzval, aby ho predali, avšak to písomne odmietli, a oznámili mu, že to nepredajú. Tým sa to pre nich skončilo. Následne boli nejaké telefonáty, že predsa by to mohli predať, lenže sa toho obávali, a preto to predali inej prepravnej spoločnosti v Y. F.. Žalobca sa o tom, že predávajú pozemok dozvedel prostredníctvom internetu, na stránke nehnuteľnosti.sk. Oni sa dozvedeli o tých informáciách o žalobcovi z médií, pretože o tom bolo písané na internete, jeho manželka to sledovala, bolo to aj v TA3, a ona ho na to upozornila. Riešili preto spolu túto situáciu, a keďže ho nepoznali tak dobre, tak nechceli si robiť nejaký problém. Žalobca sa ich snažil presvedčiť o nedôveryhodnosti týchto informácií a o svojej bezúhonnosti, počas tých 2 mesiacov viac krát volal, snažil sa dopracovať k tomu, aby mu to predali, pretože on potreboval odstaviť vozidlá blízko V. s tým, že poukázal na skutočnosť, že je to nezmysel, lenže on sa radšej tomu vyhol. On videl osobne tú tlačovú konferenciu na TA3. Bolo to asi 2 roky dozadu, nevie však presne, o čo tam išlo o nejaké vyhrážky, že sa vlastne vyhrážal poľovníkom, presne nevie. Niečo okolo toho, a že aj nejaké pozemky ukradol. Oni mali podpísanú zmluvu so žalobcom o predaji toho pozemku. Kúpna cena bola dohodnutá 139.230,- Eur bez DPH a neskôr predali tento pozemok za 137.000,- Eur bez DPH inému subjektu. Zverejnenie ako aj vystúpenie žalobcu na TA3 a ostatné články boli dôvodom, že sa rozhodli žalobcovi tento pozemok nepredať. On nie je poľovníkom. Pokiaľ ide o jeho vzťah so žalobcom, tak sa poznali s ním približne 10 rokov, keď mu predali zopár ťahačov, a predávali nejaké volvá, mali seriózny vzťah, nebol s ním žiadny problém, preto vychádzali z toho, že je to v poriadku. Následne tento obchodný vzťah zanikol, pretože začali nakupovať autá formou operatívnych nájmov. Právny zástupca žalovaných uviedol, že túto výpoveď svedka považuje za účelovú a nevierohodnú, pričom strana žalobcu ho navrhla vypočuť v princípe pred skončením tohto sporu. Hoci tento svedok bol známy oveľa skôr na strane žalobcu a nič mu nebránilo na výzvu súdu, aby dal tohto svedka vypočuť skôr. Žalovaný v 3.rade tiež uviedol, že je prekvapený z toho, čo svedok uviedol, že žalobcu pozná už 10 rokov a že je spoľahlivý, a následne zrušil kúpnu zmluvu na základe nejakých článkov, resp. vystúpenia v televízii. Oni sa len bránili voči tvrdeniu žalobcu, ktoré bolo odvysielané na TA3. Išlo o reakciu na vystúpenie žalobcu. Je prekvapený aj z prezentácie, ktorá sa uskutočnila na súde, pretože to videl prvýkrát. Novinári z toho spravili šou. Žalovaný v 4.rade, resp. štatutárny zástupca žalovaného v 8.rade uviedol, že sa pripája k tomu, čo uviedol ich právny zástupca, a poukazuje na skutočnosť, že súd vyzýval strany sporu, aby označili svedkov. Tento svedok bol označený neskôr a napriek tomu, že odznelo, že bude dlho trvať pokiaľ sa vypočuje, tak sa zrazu na súd dostavil a uviedol to, čo uviedol. Právny zástupca žalobcu k tomuto svedkovi uviedol, že svedka na vypočutie najskôr navrhli žalovaní, neskôr ho navrhol žalobca, pretože čakali, že bude predvolaný, ale potom žalovaní uviedli, že na jeho výsluchu netrvajú. Takže ako reakciu na to, že tento výsluch by mohol mať význam pre konanie, nenavrhovali duplicitne jeho výsluch, až v priebehu konania, keď žalovaní uviedli, že netrvajú na jeho výsluchu, tak navrhli výsluch takéhoto svedka.

25. Súd po tom, ako vypočul svedkov, strany sporu a prečítal listinné dôkazy: žaloba, výpis z Obchodného registra spoločnosti SLOVAK FINANCE s. r. o., výpis poľovníckej organizácie Lesy, lúky, Uhliská, výpis poľovného združenia Teplá Voda, verejná vyhláška zo dňa 06.04.2018, listinný doklad z čl. 10, stanovisko poľovného združenia Teplá Voda Pukanec, článok DenníkaN zo dňa 07.06.2018,

listinný doklad z čl. 25 - žiadosť o stretnutie zo dňa 13.05.2018, písomné vyjadrenie právneho zástupcu žalovaných zo dňa 14.01.2019, ponuka poľ. organizácie Lesy, lúky, Uhliská zo dňa 18.04.2018, odvolanie plnomocenstva zo dňa 19.04.2018, vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu zo dňa 30.01.2019, notárska zápisnica zo dňa 05.09.2018 sp. zn. N262/2018, zmluva o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 12.06.2018, zmluva o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 02.04.2018, odstúpenie od zmluvy o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 08.08.2018, vyjadrenie právneho zástupcu žalovaných zo dňa 26.02.2019, zaslanie dôkazu zo dňa 26.03.2019, prílohová obálka z čl. 184, listinný doklad z čl. 208, návrh na pristúpenie účastníka konania na strane žalovaného a vyjadrenie k zákonnosti dôkazu zo dňa 22.05.2019, uznesenie z čl. 216, elektronické podanie právneho zástupcu žalobcu zo dňa 19.06.2019, článok z čl. 219-220, návrh na zmeny petitu žaloby zo dňa 27.06.2019, uznesenie z čl. 262, vyjadrenie právneho zástupcu žalovaných zo dňa 26.08.2019, vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu zo dňa 09.09.2019, vyjadrenie právneho zástupcu žalovaných zo dňa 18.09.2019, elektronické podanie právneho zástupcu žalovaných zo dňa 26.09.2019, vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu zo dňa 11.10.2019, písomné podanie z čl. 354 označené ako Žiadosť o súčinnosť-odpoveď zo dňa 06.11.2019, plnomocenstvá P.. F. a P.. I. udelené žalobcovi, listinný doklad z čl. 418-422, článok z čl. 423-429, list z čl. 430, vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu zo dňa 27.01.2020, vyjadrenie právneho zástupcu žalovaných zo dňa 29.01.2020, výpis z poľovných revírov z čl. 502, listinné doklady z čl. 503-508, vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu zo dňa 23.06.2020, zistil nasledovný skutkový stav veci:

26. Žalobca je jediným spoločníkom ako aj konateľom spoločnosti SLOVAK FINANCE s. r. o., IČO: 36 810 932, s tým, že spoločníkom, ako aj konateľom je žalobca od 17.02.2016. Z výpisu poľovníckej organizácie Lesy, lúky Uhliská, IČO: 42 201 403 vyplýva, že tá vznikla 30.04.2010 a jej predsedom ako štatutárnym orgánom je žalobca. Poľovnícke združenie Teplá Voda, IČO: 36 098 744 vzniklo dňa 27.02.1998 a jej predsedom ako štatutárnym orgánom bol žalovaný v 1.rade. Súd ďalej zistil z verejnej vyhlášky zo dňa 06.04.2018, že zvolávatelia žalobca, L. Č., Agropuk, s. r. o., Obec H. ako aj Slovenský pozemkový fond zvolali zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov začlenených v poľovnom revíri Teplá Voda na deň 24.04.2018 o 09:00 hod., pričom toto zhromaždenie sa malo konať na chate Zlatý Jeleň, Uhliská 100. Programom bolo okrem iného aj rozhodnutie o využití práva poľovníctva v spoločnom poľovnom revíri, určenie náhrady za užívanie spoločného poľovného revíru, ako aj rozhodnutie o užívateľovi spoločného poľovného revíru. Zo stanoviska poľovného združenia Teplá Voda Pukanec (čl. 11) vyplýva, že toto poľovné združenie vyjadruje rozhorčenie nad verejným vystúpením žalobcu, pričom toto poľovné združenie vykonáva výkon práva poľovníctva v tomto poľovnom revíri už 20 rokov a žalobca nie je ani nikdy nebol členom tohto poľovného združenia, a zároveň ani nie je väčšinovým vlastníkom pozemkov v tomto poľovnom revíri, ako uviedol vo svojom verejnom vystúpení. V ich očiach ide o nenásytného poľovníka, ktorého cieľom je získať poľovný revír za účelom následného profitovania na poľovnej zveri. Je im známe, že práve on sa snažil uplácať a robiť nátlak na obyčajných vidieckych ľudí a majiteľov pozemkov. Takýmto agresívnym spôsobom sa snažil získať revír pre seba na úkor nás, miestnych poľovníkov. Za poľovné združenie Teplá Voda to podpísal predseda poľovného združenia - žalovaný v 1.rade, hospodár poľovného združenia - žalovaný v 2.rade, ako aj žalovaní v 3.-7.rade. Okrem toho to podpísal aj L. U., ako aj L. E.. Z článku, ktorý bol zverejnený 07.06.2018 v Denníku N, a to na internetovej stránke www.dennikn.sk <http://www.dennikn.sk> vyplýva, že tento denník písal o žalobcovi, pričom názov článku bol „Slovenský pozemkový fond, alebo vitajte v džungli, kde zablúdi aj poľovník“. Zároveň z čl. 16 vyplýva, že médiá dostali a pred tým ešte zverejnili informáciu, že poľovníci z Teplej Vody podpísali text, ktorým popisujú Š.Ň. ako agresívneho človeka, ktorý sa len vydáva za vlastníka pozemkov. Opýtali sa tiež niekoľkých poľovníkov, ktorí to podpísali a zistili, že niektorí to ani nečítali „Nečítal som to. M. mi to dal na námestí. Povedal prečítaj si to, ale nemal som okuliare. Podpísal som a odišiel preč“, hovorí jeden z poľovníkov. Ďalší ani nevedel, koho sa vyhlásenie, ktoré podpísal, týkalo „Je tam uvedený (Š.) aj menovite, hej?“. Opýtali sa ďalších dvoch poľovníkov, ktorí text podpísali, a tí uviedli: „Nebol agresívny, ani sa nevyhrážal, nič.“ jednoznačne povedal prvý. „Voči mne nikdy nebol agresívny.“, konštatoval druhý. Na otázku, prečo sa teda podpísal, reagoval: „Ani som to nečítal, mrzí ma to.“ Nakoniec Š. obvinilo vedenie z Teplej Vody, že on sa snažil podplácať. ČSOB, a. s. dňa 13.05.2018 adresovalo spoločnosti SLOVAK FINANCE s. r. o. Y. Š. žiadosť o stretnutie v týždni od 18.05.2018 do 22.05.2018, pričom predmetom tohto stretnutie malo byť vysvetlenie medializovaných informácií ohľadom poľovného revíru v okolí G., ako aj podania trestného oznámenia na jeho osobu v tejto súvislosti a prípadné dopady týchto skutočností na úverovú angažovanosť Československej obchodnej banky v spoločnosti SLOVAK FINANCE. s. r. o. Takúto žiadosť o stretnutie podpísal C.. E. Ž.Č., riaditeľ korporátnej pobočky Bratislava II., ako aj C. Y., expert. Y. Š. ako predseda poľovníckej organizácie Lesy, lúky Uhliská dňa 18.04.2018 ponúkol obci P.

jednorazovú odmenu vo výške 10.500,- Eur pre účely umožnenia výkonu práva poľovníctva a začlenenia pozemkov vo vlastníctve obce P. s celkovou výmerou 105 hektárov do poľovného revíru Teplá Voda s možnosťou ďalšej budúcej podpory pri organizácii obecných podujatí. Zároveň pozval na osobné stretnutie za účelom objasnenia problematiky začlenenia pozemkov do poľovného revíru za účasti všetkých poslancov obecného zastupiteľstva a zástupcu poľovného združenia Teplá Voda, menom U. M. v termíne do 23.04.2018. Táto ponuka bola doručená obecnému úradu dňa 19.04.2018. R. N., ako aj U. N. dňa 19.04.2018 oznámili žalovanému v 1.rade, že odvolávajú plnomocenstvo, ktoré mu udelili dňa 16.03.2018 na zastupovanie ich osôb ako vlastníkov poľovných pozemkov pri všetkých úkonoch a konaniach podľa zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve s tým, že odvolanie je účinné dňom doručenia. Preto ho žiadajú, aby nevykonával žiadne úkony podľa udeleného splnomocnenia. Z notárskej zápisnice zo dňa 05.09.2018 č. N262/2018 vyplýva, že dňa 23.08.2018 sa na pozvanie dostavila notárka U.E. K. K. C. do priestorov Obecného úradu P., kde sa jej predstavili účastníci podľa mena a priezviska na právne úkony spôsobilí, a to Slovenský pozemkový fond zastúpený L. L., Obec P. zastúpená starostom C.. L. E., a L.. L. I. ako predsedajúci, pričom vyhlásili, že sú vlastníci a splnomocnení zástupcovia vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru Teplá Voda na základe predložených listov vlastníctva, plných mocí alebo nájomných zmlúv. Zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri Teplá Voda otvoril na základe poverenia zvolávateľ Slovenský pozemkový fond, L.. L. I., ktorý privítal prítomných s tým, že zhromaždenie bolo zvolané zvolávateľmi v zmysle § 11 zákona o poľovníctve. Následne zhromaždenie vlastníkov schválilo program, ktorého predmetom bolo okrem iného rozhodnutie o spôsobe využitia práva poľovníctva, užívanie poľovného revíru Teplá Voda, ako aj schválenie výšky náhrady za užívanie poľovného revíru Teplá Voda a schválenie postúpenia užívania poľovného revíru Teplá Voda poľovníckou organizáciou. Zároveň z tejto zápisnice vyplýva, že zhromaždenie viac ako nadpolovičnou väčšinou vlastníkov poľovných pozemkov počítanou s výmerou všetkých poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru Teplá Voda rozhodlo o tom, že využijú inštitút § 13 zákona o poľovníctve a uzavrú zmluvu o užívaní poľovného revíru s tretím subjektom. Z uznesenia č. 5 tejto zápisnice tiež vyplýva, že zhromaždenie schválilo, že užívanie poľovného revíru Teplá Voda postúpi poľovníckej organizácii Lesy, lúky Uhliská, IČO: 42 201 403, s ktorou bude následne uzavretá zmluva o užívaní poľovného revíru Teplá Voda. Spoločnosť SLOVAK FINANCE s. r. o. ako budúci predávajúci a spoločnosť LM Exress, s. r. o. uzavreli zmluvu o budúcej kúpnej zmluve, a to dňa 12.06.2018, pričom za budúceho predávajúceho konal žalobca a predmetom zmluvy mal byť pozemok zapísaný na LV č. XXXX pre katastrálne územie U. s tým, že kúpna zmluva mala byť uzavretá do 31.10.2018 a kúpna cena bola dojednaná 154.000,- Eur. Tiež spoločnosť SLOVAK FINANCE s. r. o. ako budúci kupujúci uzavrela so spoločnosťou REYLON s. r. o. ako budúcim predávajúcim zmluvu o budúcej kúpnej zmluve, predmetom ktorej bol pozemok zapísaný na LV č. XXXX pre katastrálne územie U., pričom táto zmluva bola uzavretá 02.04.2018. Kúpna cena mala byť dojednaná vo výške 139.230,- Eur. Listom zo dňa 08.08.2018 spoločnosť REYLON, s. r. o. odstúpila od zmluvy o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 02.04.2018, ktorú uzavrela so spoločnosťou SLOVAK FINANCE s. r. o., predmetom ktorej mal byť pozemok zapísaný na LV č. XXXX, katastrálne územie U., nakoľko spoločnosť SLOVAK FINANCE s. r. o. dňa 03.08.2018 doručili žiadosť o uzavretie kúpnej zmluvy podľa článku 2 zmluvy o budúcej kúpnej zmluve, pričom spoločnosť REYLON, s. r. o. odstúpila podľa § 344 a nasl. Obchodného zákonníka a tiež čl. 3 ods. 2 takejto zmluvy a to z dôvodu, že konateľ spoločnosti SLOVAK FINANCE s. r. o. - žalobca, je mediálne spájaný s podvodmi s pozemkami a hrozí mu trestné stíhanie. Za daných okolností by uzavretie kúpnej zmluvy, resp. plnenie práv a povinností z nej mohlo ohroziť postavenie spoločnosti REYLON, s. r. o. Táto spoločnosť tak stratila dôvody na riadne plnenie kúpnej zmluvy, zo strany SLOVAK FINANCE s. r. o. a má dôvodnú obavu z podvodného konania. Z uvedených dôvodov tak nepristúpia k uzavretiu kúpnej zmluvy v zmysle výzvy spoločnosti SLOVAK FINANCE. SLOVAK FINANCE v zastúpení žalobcom tiež predložili audiovizuálny záznam zo stretnutia pána U. R. E., ktorý bol na USB kľúči, 2 kusy a je zažurnalizovaný na čl. 184. Z detailu poľovníckej organizácie, Poľovnícke združenie Teplá Voda, IČO: 36 098 744 vyplýva, že predsedom a štatutárnym orgánom je žalovaný v 1.rade. Tunajší súd uznesením zo dňa 12.06.2019 pripustil, aby do konania ako žalovaný v 8.rade pristúpilo poľovnícke združenie Teplá Voda so sídlom Pukanec, Hrnčiarska 13, a to v zmysle § 79 CSP. Z listinného dokladu / čl. 218/ zo dňa 19.06.2019 vyplýva, že právny zástupca žalobcu predložil článok, ktorý bol publikovaný v týždenníku Trend „V revíre Kvietikových ľudí sa pytliači a ešte im naň štát dáva zľavu.“ Z tohto článku vyplýva, že žalovaný v 1.rade dňa 06.06.2019 nelegálne ulovil v poľovnom revíri Vysoká - Višničky dvoch jeleňov, hoci lov tejto zveri bol povolený len od 01.08. do 15.01. Takýto poľovný revír susedí s poľovným revírom Teplá Voda a žalovaný v 1.rade v ňom vykonáva funkciu poľovného hospodára a lesného strážcu, teda osobu, ktorá má z titulu svojho postavenia dohliadať na dodržiavanie zákona na úseku lesného hospodárstva a poľovníctva. Týždenník Trend toto protiprávne konanie žalovaného

v 1.rade príznačne označil, žalovaný v 1.rade je capom záhradníkom. Právny zástupca žalobcu ďalej uviedol, že žalovaný v 1.rade spolu s ostatnými žalovanými označil žalobcu v stanovisku pre médiá zo dňa 26.04.2018 aj ako nenásytného poľovníka, hoci žalobca doteraz nikdy neulovil jeleňa. Naproti tomu žalovaný v 1.rade len za jednu noc ulovil ako pytliak dva mladé jelene. Aj táto uvedená skutočnosť preukazuje, že jediným účelom stanoviska bolo poškodiť dobré meno žalobcu a zasiahnuť do jeho dobrého mena a cti. Právny zástupca žalobcu dňa 27.06.2019 požiadal o pripustenie zmeny žaloby, nakoľko došlo k rozšíreniu strán sporu na strane žalovaných o poľovnícke združenie Teplá Voda, a preto žiadal, aby povinnosti, ktorých sa domáhal v pôvodnej žalobe, boli rozšírené aj na túto stranu sporu. O tejto zmene žaloby bolo rozhodnuté uznesením tunajšieho súdu zo dňa 29.07.2019. Tunajší súd na pojednávaní zo dňa 12.09.2019 prehral audiovizuálny záznam, resp. čítal články z internetových stránok podľa odkazov uvedených na čl. 2 žaloby, a takýto dôkaz sa vykonal prostredníctvom notebooku. Tiež bolo prehraté video z odkazu www.ta3.com/clanok/1126841/z-oznamovatela-pachatel-v-kauze-udajneho-vydierania-nastal-zvrat.html <http://www.ta3.com/clanok/1126841/z-oznamovatela-pachatel-v-kauze-udajneho-vydierania-nastal-zvrat.html> ako aj tlačová konferencia zo dňa 25.04.2018. Všetky tieto dôkazy boli uložené na CD nosiči, ktorý sa nachádza v prílohovej obálke na čl. 184 súdneho spisu. Z tejto tlačovej besedy politickej strany SAS vyplýva, že tam žalobca vystúpil a informoval verejnosť o korupčných praktikách, ktoré sa mali uplatňovať v súvislosti s prideľovaním poľovných revírov. Zároveň takéto stanovisko žalovaných bolo uvedené v rámci spravodajstva na TA3 počas televíznej reportáži týkajúcej sa žalobcu, ktorá bola odvysielaná v televíznych správach. Okrem toho stanovisko žalovaných bolo prezentované aj na webových spravodajských portáloch /www.sme.sk, www.webnoviny.sk <http://www.webnoviny.sk>, www.hlavne.sk/ <http://www.hlavne.sk/> ako súčasť článkov týkajúcich sa sporov žalobcu pri získaní poľovného revíru. Československá obchodná banka listom zo dňa 06.11.2019 oznámila, že písomne vyzvala žalobcu ako štatutárneho zástupcu a jediného spoločníka spoločnosti SLOVAK FINANCE s. r. o., aby informoval banku a vysvetlil medializované informácie ohľadom jeho osoby v spojitosti s poľovným revírom v P., ktoré boli publikované v mesiacoch apríl, máj 2018. Následne dňa 25.05.2018 sa uskutočnilo stretnutie zástupcov banky a žalobcu v priestoroch spoločnosti SLOVAK FINANCE s. r. o. v G., na ktorom žalobca banku informoval o tom, ako ponímal udalosti, ktoré boli medializované. Na základe jeho vysvetlenia a informácií banka skúmala možnosť negatívneho vplyvu takýchto skutočností na úverovú angažovanosť poskytnutú bankou, pričom vysvetlenie žalobcu banka zobrala na vedomie bez vplyvu na jeho úverovú angažovanosť. Z listinných dokladov z čl. 416-417 vyplýva, že P. F. splnomocnil žalobcu a tiež aj P. I., na všetky právne úkony podľa ustanovení zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve, ako aj Občianskeho zákonníka, a to hmotnoprávne ako aj procesnoprávne, aby ich zastupoval na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov, ktoré sú začlenené do poľovného revíru Teplá Voda. Toto plnomocenstvo bolo udelené na dobu 10 rokov. Z článku (z čl. 418 - 422) s názvom „Nicholsonová obhajuje kriminálne aktivity Š. z SaS prostredníctvom oligarchov z Penty“ vyplýva, že takýto článok bol uverejnený na stránke www.infovojna.sk <http://www.infovojna.sk> s tým, že v tomto článku je tiež uvedené, že deviati miestni poľovníci v stanovisku uviedli „Je nám známe, že práve on sa snažil uplácať a robil nátlak na obyčajných vidieckych ľudí a majiteľov pozemkov.“ Š. podľa svojich slov vnímali ako násilníka a agresora a tiež „agresívnym spôsobom sa snažil získať revír pre seba na úkor nás“, dodalo poľovnícke združenie Teplá Voda. Zároveň z článku (z čl. 423-429) okrem iného vyplýva, že na stránke www.prehladsprav.sk <http://www.prehladsprav.sk> bol uvedený článok „Nicholsonová obhajuje kriminálne aktivity Š. prostredníctvom oligarchov z Penty.“ V tomto článku tiež bolo uvedené, že deviati miestni poľovníci uviedli, že im je známe, že práve on sa snažil uplácať a robiť nátlak na obyčajných vidieckych ľudí a majiteľov pozemkov, a tiež poľovnícke združenie Teplá Voda uviedlo „agresívnym spôsobom sa snažil získať revír pre seba a na úkor nás.“ Z listinného dokladu zo dňa 12.12.2019 /čl. 430/ poľovnícke združenie Teplá Voda zastúpené predsedom poľovníckeho združenia C.. P. V. bol adresovaný list žalobcovi, ktorému navrhli dosiahnuť kompromis v záujme nerušeného priebehu užívania poľovného revíru Teplá Voda s tým, že poľovnícke združenie Teplá Voda Pukanec, tvorí 80 % miestnych poľovníkov s viac ako 20 ročnou tradíciou, a preto si dovolili žalobcovi ponúknuť účasť v ich poľovníckom združení s tým, že má dvere otvorené medzi nimi. Preto očakávali od neho odpoveď. Právny zástupca žalobcu vo svojom vyjadrení zo dňa 27.01.2020 uviedol, že pokiaľ ide o výpoveď svedka P. F., tak svedkovi nezobral žiadne pozemky o výmere 10 hektárov ako ten tvrdil na pojednávaní, ale držby týchto pozemkov sa ujal na základe nájomnej zmluvy uzavretej so Slovenským pozemkovým fondom, a teda oprávnene. Naopak svedok P. F., ako uviedol aj vo svojej výpovedi, tieto pozemky užíval na základe ústnej dohody s pánom T., ktorý nemal žiaden titul na užívanie pozemkov a jeho prenechanie do užívania svedkovi. Bol to teda svedok, ktorý bez právneho dôvodu a bez dohody s vlastníkom užíval cudzie nehnuteľnosti, a ktorý ich jednostranne zabral pre svoje potreby, a to primárne na čerpanie dotácie. Táto skutočnosť bola aj jediným skutočným dôvodom, pre ktorý sa

svedok rozhodol neiniciovať žiadne konanie voči žalobcovi a nie to, aby mal pokoj od žalobcu, ako to uviedol vo svojej výpovedi. Svedok si musel byť vedomý, že bez užívacieho titulu k pozemkov bude jeho nárok zamietnutý. Právny zástupca žalovaných vo svojom vyjadrení zo dňa 29.01.2020 uviedol, že pokiaľ ide o články označené ako „Nicholsonová obhajuje kriminálne aktivity Š.Ň.“, tak k týmto článkom sa nemá dôvod vyjadrovať, pretože žalovaní dôrazne odmietajú akúkoľvek účasť na aktivitách autorky L..U. a z obsahu tohto článku vyplýva podľa ich názoru jediný záver, že sa jedná o predvolebný politický boj, s ktorým nemá prejednávaná kauza nič spoločné. Pokiaľ ide o ponuku od poľovníckeho združenia Teplá Voda Pukanec, tak v poľovnom revíri Teplá Voda, ktorého identifikácia bola v priebehu vykonaného dokazovania pred súdom prejednaná v tomto čase nie je schválená zmluva na výkon práva poľovníctva, pričom na prechodnú dobu Okresný úrad Levice, pozemkový a lesný odbor poveril poľovnícke združenie Teplá Voda vykonávaním ochrany poľovníctva a starostlivosti o zver. Proti tomuto rozhodnutiu poľovnícka spoločnosť Lesy, Lúky Uhliská a iné subjekty podali odvolanie a na základe tohto terajšieho stavu poľovnícke združenie Teplá Voda v zastúpení jej predsedu vypracovali a predložili v písomnej forme žalobcovi na toto prechodné obdobie riešenie. Ani tento list, ktorý predložil právny zástupca žalobcu nemá nič spoločné s meritom prejednávanej veci. Z Registra poľovných revírov (z čl. 502) vyplýva, že poľovný revír Zlatá laň Uhliská bol pridelený do užívania poľovníckej organizácii Lesy, lúky Uhliská. Z listinných dokladov (z čl. 503-508) označených ako OPK Levice, Katalóg trofejí 2017/2018 Jelene vyplývajú mená lovcov, ako aj dátum ulovenia zveri. Zároveň súčasťou týchto listinných dokladov je aj katalóg trofejí z chovateľskej prehliadky za poľovnícku sezónu 2016/2017, ako aj Katalóg trofejí za poľovnícku sezónu 2016/2017 s uvedením mena strelca, dátumu ulovenia, popisu a veku. Z čl. 507-508 tiež vyplýva cenník týkajúci sa lovu v poľovnom revíri H., a to muflóna a tiež aj jeleňa. Z vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu zo dňa 23.06.2020 súd zistil, že ten zotrval na stanovisku, ktoré predniesol na pojednávaní, a to, že predmetné dôkazy, ktoré boli predložené zo strany právneho zástupcu žalovaných nemajú žiaden súvis s predmetom konania, pretože išlo o zásah do osobnostných práv žalobcu z dôvodu jeho obvinenia žalovanými z nátlaku na drobných poľnohospodárov a uplácania. Preto pokiaľ majú dôkazy predložené na pojednávaní preukazovať tvrdenia žalovaných v stanovisku, že žalobca je nenásytný poľovník, tak žalobca poukazuje v prvom rade na skutočnosť, že žalobca žalobu o ochranu osobnosti nepodal pre toto tvrdenie žalovaných, čoopätovne poukazuje na irelevanciu takého dôkazu pre prebiehajúce súdne konanie. Ak by mal žalobca hodnotiť tento dôkaz po vecnej stránke, tak poukazuje na skutočnosť, že v sledovanom období ulovil jedno zviera, čo je výrazne menej ako iní lovci v uvedenom zozname.

27. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

28. Podľa § 13 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

29. Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov nie je tým dotknutá.

30. Podľa § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

31. Podľa § 32 ods. 1, 2 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na účely tohto zákona sa poľovníckou organizáciou rozumie právnická osoba zriadená podľa tohto zákona, ktorá

a) je organizáciou, ktorá nie je založená na účel dosiahnutia zisku, ktorá združuje občanov Slovenskej republiky, ktorí sú držiteľmi poľovných lístkov, a iné fyzické osoby na účel ochrany a presadzovania oprávnených záujmov svojich členov na úseku poľovníctva,
b) má sídlo na území Slovenskej republiky,
c) je zapísaná v centrálnom registri, ktorý vedie ministerstvo,
d) riadi svoju činnosť stanovami, ktoré musia byť v súlade s týmto zákonom a ostatnými, všeobecne záväznými právnymi predpismi. Poľovnícka organizácia môže mať svoje organizačné zložky, ktoré majú právnu subjektivitu v rozsahu určenom v stanovách poľovníckej organizácie.

32. Podľa § 33 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, poľovnícka organizácia vzniká registráciou dňom, ku ktorému je zapísaná do centrálneho registra poľovníckych organizácií, ak v tomto zákone nie je ustanovené inak.

33. Občiansky zákonník obsahuje základ súkromnoprávnej ochrany osobnostných práv a to v ustanoveniach § 11 až 16. Predmetom takejto ochrany je osobnosť fyzickej osoby, pričom čiastkové osobnostné práva sú chránené len v rámci celkovej osobnosti. Preto aj výpočet jednotlivých čiastkových osobnostných práv v § 11, ktoré vytvárajú jednotné, základné osobnostné práva, je len demonštratívny. Jednotlivé aspekty ochrany osobnosti sa členia na: 1. právo na česť a dôstojnosť, 2. právo na meno, 3. právo na prejavy osobnej povahy zachytené na hmotnom substráte, 4. právo na telesnú integritu, 5. právo na súkromie. Predmetom práva na česť a dôstojnosť, je česť občana v jeho rozmanitých spoločenských vzťahoch jednak vo vzťahu k spoločnosti a jednak vo vzťahu k ostatným spoluobčanom. Podľa stanoviska súdnej praxe predmetom ochrany občana je aj jeho česť v odborných kruhoch, v ktorých je známy svojou prácou a činnosťou. Občiansky zákonník neposkytuje ochranu proti akémukoľvek zásahu, ale len proti takému zásahu, ktorý je neoprávnený, pričom takýto zásah musí byť spôsobilý privodiť ujmu na osobnosti fyzickej osoby z hľadiska jej postavenia v spoločnosti. Občianskoprávna ochrana osobnosti je založená na objektívnom zodpovednostnom princípe. Ochrana osobnosti prináleží každej fyzickej osobe ako subjektu práva. Na uplatnenie práva na ochranu osobnosti je aktívne legitimovaná vždy tá fyzická osoba, voči osobnosti ktorej neoprávnený zásah smeroval. Prostriedkami ochrany osobnostných práva, ktoré môže využiť v zmysle § 13 Občianskeho zákonníka fyzická osoba na ochranu jeho práv je návrh na upustenie od neoprávnených zásahov, návrh na odstránenie následkov už uskutočnených zásahov ako aj návrh na poskytnutie primeraného zadosťučinenia. Takéto prostriedky súdnej ochrany osobnostných práv sa podľa jednotlivých okolností konkrétneho prípadu môžu uplatniť samostatne alebo kumulatívne. Subjektom neoprávneného zásahu môže byť tak fyzická osoba, ako aj právnická osoba. Pri neoprávnených zásahoch uskutočnených tlačou (rozhlasom, televíziou, spravodajskými elektronickými portálmi) treba rozlišovať prípady, keď autorom správy alebo článku je tretia osoba, alebo keď ide o pracovníka vydavateľstva, rozhlasu, televízie a pod. Ak je pisateľom článku osoba odlišná od pracovníkov vydavateľskej organizácie, možno sa ochrany domáhať proti tejto osobe ako priamo zodpovednej za uskutočnený zásah.

34. Na základe vykonaného dokazovania súd považoval za nesporné, že žalovaní v 1. až 7. rade ako členovia poľovníckeho združenia Teplá voda - žalovaného v 8. rade vyhotovili v jeho mene stanovisko v ktorom žalobcu okrem iného obvinili z toho, že sa snažil uplácať ako aj robiť nátlak na obyčajných vidieckych ľudí a majiteľov pozemkov. Takéto stanovisko bolo následne zverejnené prostredníctvom webových spravodajských portálov. Súd považoval tiež za nesporné, že žalovaní v 1. rade bol v čase vyhotovenia takéhoto stanoviska štatutárnym orgánom poľovníckeho združenia - predsedom. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti tak súd považoval žalobcu za aktívne legitimovaného v predmetnom spore, pretože stanovisko, ktoré vyhotovili žalovaní pôsobí voči nemu ako fyzickej osoby difamačne, nakoľko ho tí obvinili z konania, ktoré má znaky protiprávnej činnosti resp. až trestného činu /z uplácania ako aj nátlaku/. K takémuto neoprávnenému zásahu došlo podľa názoru súdu z dôvodu, že medzi žalobcom ako aj žalovanými vznikol konflikt týkajúci sa získania poľovného revíru. Táto skutočnosť, však nezbavuje žalovaných povinnosti, aby pri ochrane svojich oprávnených záujmov /opätovného získanie poľovného revíru/ postupovali v súlade s právnymi predpismi a využívali len zákonné prostriedky. Súd poukazuje tiež na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 31.01.2011, sp. zn. 1Cdo/113/2009 z ktorého okrem iného vyplýva: „Satisfakčná žaloba je prostriedok ochrany osobnostných práv, ktorého cieľom je dosiahnutie primeraného zadosťučinenia, resp. satisfakcie pre fyzickú osobu, ktorej osobnostné právo bolo porušené, a to so zreteľom na to, že zásah obyčajne nemožno odčiniť obnovením pôvodného stavu. Základným predpokladom pre priznanie primeraného zadosťučinenia je skutočnosť, že došlo k zásahu, ktorý je objektívne spôsobilý privodiť dotknutej osobe ujmu na jej osobnostných právach. Pre

priznanie primeraného zadosťučinenia sa teda nevyžaduje existencia následkov zásahu a postačuje už len samotná spôsobilosť privodiť ujmu na osobnostných právach. K zásahu do osobnostných práv určitej fyzickej osoby môže dôjsť nepravdivými tvrdeniami, avšak aj takými skutkovými tvrdeniami, ktoré sú samé o sebe pravdivé, ale boli uvedené takou formou, v takých súvislostiach alebo za takých okolností, že objektívne vyvolávajú dojem pravdu skresľujúci, čím pôsobia difamačne. K zásahu do osobnostných práv môže napokon dôjsť aj prezentovaním neoprávnenej kritiky určitého správania tejto osoby.“. Z predmetného stanoviska tak vyplýva kritika žalobcu, pričom v rámci kritiky je možné použiť aj ostrejšie výrazy, avšak nemožno zabudnúť na skutočnosť, že takéto výrazy sú vo svojej podstate kritickým hodnotením fyzickej osoby - žalobcu. V takomto prípade je však nevyhnutné, aby kritika ako aj hodnotenie osoby malo svoj základ v objektívne existujúcich skutočnostiach, pretože v opačnom prípade by išlo o neoprávnenú kritiku. Zároveň difamačné tvrdenia je potrebné posudzovať nielen podľa použitých výrazov a formulácií, ale podľa celkového kontextu v ktorom boli použité s prihliadnutím na všetky súvislosti a okolnosti, za ktorých k tvrdeniu došlo. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca figuroval v tom čase aj v kauze, ktoré mala trestnoprávny charakter a súvisela s prideľovaním poľovných revírov tak obvinenie žalobcu zo strany žalovaných s konania, ktoré podľa názoru súdu vykazovalo znaky až trestného konania /uplácanie ako aj nátlak/ možno hodnotiť ako neoprávnený zásah zo strany žalovaných voči žalobcovi, ktorý má difamačný charakter. Okrem toho v konaní nebolo preukázané a ani tvrdené zo strany žalovaných, že by žalobca bol za takéto konanie /uplácanie resp. nátlak/ postihnutý sankciou v rámci trestného práva, priestupkového konania alebo inou sankciou. Okrem toho vykonanými dôkazmi nebolo tiež preukázané, že by sa žalobca dopustil takéhoto konania uvedeného v stanovisku, pretože z výpovede svedkov /C.. E., ktoré súd považoval za dôveryhodné a autentické napriek tomu, že niektorí z nich poznali žalobcu resp. žalovaných, prípadne boli s nimi v určitom právnom vzťahu jednoznačne vyplýva, že žalobca chcel poskytnúť resp. poskytol finančné prostriedky ako odplatu za prenájom pozemkov v súvislosti s výkonom poľovníckeho práva. Takáto konanie žalobcu tak nemožno považovať za uplácanie. Pokiaľ ide o nátlak na ktorí poukazovali žalovaní vo svojom stanovisku, tak určitú formu nátlaku pripustil len svedok P. F. /malo ísť o verbálny nátlak zo strany žalobcu/, pričom takéto tvrdenie žalobca spochybnil a nátlak nebol preukázaný žiadnym ďalším dôkazom. Okrem toho medzi týmto svedkom ako aj žalobcom existoval spor o pozemky, a preto tento svedok mohol subjektívne chápať konanie žalobcu pri riešení ich majetkovoprávnych vzťahov ako určitú formu nátlaku a zároveň táto skutočnosť mohla ovplyvniť výpoveď svedka v neprospech žalobcu. Z tohto dôvodu tak vzhľadom na existenciu sporu medzi žalobcom a svedkom považoval súd tvrdenie svedka o tom, že žalobca na neho vyvíjal slovný nátlak za účelové a nepreukázané. Keďže v súdnom konaní žalovaní nepreukázali pravdivosť svojich tvrdení, ktoré boli obsiahnuté v predmetnom stanovisku o nátlaku resp. uplácaní, tak súd dospel k záveru, že išlo o neoprávnený zásah zo strany žalovaných do osobnostných práv žalobcu. Okrem toho vydali stanovisko v súvislosti s tlačovou konferenciou, na ktorej vystúpil žalobca, pričom z ich výpovedí vyplýva, že mali vedomosť o tom, že bude stanovisko z najväčšou pravdepodobnosťou publikované v médiách, čo sa aj napokon stalo, pretože bolo zverejnené na webových spravodajských portáloch. Podľa nálezu Ústavného súdu SR z 13. januára 2011, sp. zn. II. ÚS 189/2010 „ Zodpovednosť vydavateľa periodickej tlače za obsah uverejnených informácií spravidla bez ďalšieho nevylučuje zodpovednosť (a teda vecnú pasívnu legitimáciu) osoby, ktorá vydavateľovi informáciu poskytla.“. Z uvedeného rozhodnutia tak možno analogicky vyvodiť zodpovednosť žalovaných, pretože v dôsledku nepravdivých tvrdení, ktoré uviedli v takomto stanovisku o osobe žalobcu neoprávnene zasiahli do jeho práva na ochranu osobnosti a to jeho občianskej cti ako aj dobrého mena. Zároveň súd tiež skúmal či sú žalovaní v 1 až 8 rade pasívne legitimovaní. Z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. septembra 2013, sp. zn. 3Cdo 228/2012 vyplýva: „Pokiaľ bol neoprávnený zásah do osobnostných práv fyzickej osoby (§ 11 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%252311'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a násl. Občianskeho zákonníka) spôsobený niekým, kto bol použitý právnickou osobou na realizáciu činnosti tejto právnickej osoby, považuje sa takýto zásah za zásah spôsobený priamo právnickou osobou. Pre posúdenie, či išlo o takúto činnosť je určujúca existencia miestneho, časového a vecného vzťahu k plneniu danej činnosti.“. Z vykonaného dokazovania tak bolo zistené, že žalovaní v 1 až 7 rade boli členovia právnickej osoby - poľovníckeho združenia /žalovaného v 8. rade/, pričom tento neoprávnený zásah vznikol súvislosti so sporom o poľovný revír Teplá Voda, ktorí mali so žalobcom, a ktorý bol zároveň štatutárnym orgánom inej poľovnej organizácie, ktorá mala tiež záujem o takýto poľovný revír. Pre právnické osoby je charakteristické to, že svoju vôľu nevytvárajú samostatne, ale prostredníctvom tých fyzických osôb, ktoré sú na to určené a to z dôvodu, že len prostredníctvom fyzických osôb právnická osoba tiež prejavuje svoju vôľu navonok, koná, robí právne úkony, zakladá právne vzťahy, vstupuje do právnych vzťahov, uplatňuje práva a plní povinnosti z týchto vzťahov. Ak bezprostredným pôvodcom

zásahu do osobnosti bola fyzická osoba, ktorá bola právnickou osobou použitá na výkon jej činnosti, treba vyriešiť otázku, či konanie tejto fyzickej osoby je zásahom, za ktorý nesie zodpovednosť ona sama (bezprostredne konajúca fyzická osoba) alebo táto právnická osoba. Občiansky zákonník a to § 11 a nasl. neobsahujú úpravu, ktorá by osobitne riešila túto otázku, a preto je potrebné použiť ustanovenie § 853 Občianskeho zákonníka a to z dôvodu, že v tomto ustanovení je upravená analógia. Analógia legis sa používa vtedy, keď treba riešiť otázku, riešenie ktorej nie je síce v zákone upravené, ale ten istý zákon upravuje riešenie podobného prípadu. Súd preto dospel k názoru, že právnym vzťahom zodpovednosti za nemajetkovú ujmu spôsobenú na osobnostných právach fyzickej osoby (§ 11 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%252311'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a nasl. Občianskeho zákonníka) sú obsahom a účelom najbližšie právne vzťahy zodpovednosti za majetkovú ujmu (škodu) spôsobenú v majetkovej sfére poškodeného (§ 420 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523420'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a nasl. Občianskeho zákonníka). Z uvedených dôvodov tak analogicky s poukazom na ustanovenie § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka je potrebné posudzovať neoprávnený zásah do osobnostných práv fyzickej osoby spôsobený niekým, kto bol použitý právnickou osobou na realizáciu činnosti tejto právnickej osoby za zásah spôsobený priamo právnickou osobou, pričom pre posúdenie, či išlo o takúto činnosť, je určujúca existencia miestneho, časového a vecného vzťahu k plneniu danej činnosti. Z uvedených dôvodov tak súd dospel k názoru, že žalovaní v 1 až 7 rade nie sú pasívne legitimovaní, pretože je zrejmé, že podávali stanovisko ako členovia žalovaného v 8. rade a to v súvislosti so sporom o poľovný revír. Aj zo samotného stanoviska vyplýva, že ide o prejav vôle takejto právnickej osoby - poľovníckeho združenia, pričom v čase jeho vyhotovenia bol žalovaný v 1. rade štatutárnym orgánom žalovaného v 8. rade /táto skutočnosť vyplýva z vykonaného dokazovania a to výpisu žalovaného v 8. rade/. Preto je tak zrejmé, že tu existuje miestny, časový a vecný vzťah žalovaných v 1 až 7 rade k právnickej osobe a to k žalovanému v 8. rade, ktorá vydala takéto stanovisko. Z uvedeného dôvodu tak súd žalobu voči žalovaným v 1 až 7 rade zamietol v celom rozsahu pre nedostatok pasívnej legitimácie, pretože len žalovaný v 8. rade je pasívne legitimovaný.

35. Súd vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný v 8. rade z vyššie uvedených dôvodov neoprávnene zasiahol do osobnostných práv žalobcu mu uložil povinnosť zdržať sa vyhotovovania alebo akéhokoľvek šírenia informácií, ktorými označuje žalobcu za osobu, ktorá sa snaží uplácať a ktorá vyvíja nátlak na obyčajných vidieckych ľudí a majiteľov pozemkov, pretože ten už raz neoprávnene takýmto spôsobom zasiahol do osobnostných práv žalobcu a nemožno vylúčiť vzhľadom na spor o poľovný revír, ktorý tu existuje, že by opätovne mohol šíriť takéto nepravdivé informácie o žalobcovi. Okrem toho tento zásah bol realizovaný prostredníctvom webových spravodajských portálov a doposiaľ trvá, pretože v prípade, ak by bolo do internetového vyhľadávača napr. Google a pod. zadané meno a priezvisko žalobcu tak by sa zobrazili okrem iného aj články, ktoré obsahujú takéto stanovisko spolu s difamačnými tvrdeniami, ktoré neoprávnene zasahuje do osobnostných práv žalobcu. Súd zároveň uložil žalovanému v 8. rade povinnosť ospravedlniť sa žalobcovi v takej forme, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, pretože takéto ospravedlnenie má nepochybne formu zadosťučinenia s tým, že je primerané neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu. Preto takáto forma ospravedlnenia má charakter nepeňažnej satisfakcie a jej cieľom je vyvážiť a zmierniť ujmu, ktorá vznikla fyzickej osobe pri zásahu do jej osobnostných práv. Žalobca namietal právnu subjektivitu žalovaného v 8. rade, ktorý je podľa jeho názoru len organizačnou zložkou Slovenského poľovníckeho zväzu v zmysle § 32 ods. 2 zákona o poľovníctve v dôsledku čoho má len právnu subjektivitu vo vzťahu k poľovnému revíru, ktorý má v užívaní, pričom v rámci tejto subjektivity môže vykonávať len úkony týkajúce sa podpisovania zmluvy o užívaní poľovného revíru, nakladať s hnuteľným a nehnuteľným majetkom ako aj nakladať s finančnými prostriedkami podľa schváleného rozpočtu v dôsledku čoho nemá subjektivitu vo vzťahu k podávaniu mediálnych vyhlásení k osobe žalobcu. Podľa názoru súdu však z § 32 zákona o poľovníctve jednoznačne vyplýva, že žalovaný v 8. rade ako organizačná zložka má vlastnú právnu subjektivitu, ktoré mu priznávajú stanovy v takom rozsahu ako uvádzal žalobca /žalovaní takéto skutočnosti nespochybnili, pričom z toho možno odvodiť, že má aj vlastnú právnu subjektivitu v prípadoch vyvodenia zodpovednosti za neoprávnené zásahy do osobnostných práv iných fyzických alebo právnických osôb. Preto žalovaný v 8. rade má právnu subjektivitu a je tiež pasívne legitimovaný v prípade neoprávneného zásahu do osobnostných práv žalobcu.

36. Súd zamietol žalobu žalobcu vo vzťahu k žalovanému v 8. rade pokiaľ išlo o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20.000 Eur, pretože neboli splnené zákonné podmienky pri priznanie takejto náhrady nakoľko aj keď došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu tak postačuje k jeho ochrane len uloženie povinnosti žalovanému zdržať sa ďalších zásahov resp. ospravedlnenie. Okrem

toho podmienkou priznania materiálnej satisfakcie je nemajetková ujma, ktorá je spôsobilá v značnej miere znížiť dôstojnosť občana a jeho vážnosť v spoločnosti. Na druhej strane to však nezbavuje žalobcu povinnosti označiť dôkazy na preukázanie ním tvrdených skutočností o tom, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. Na vznik nároku na nemajetkovú ujmu musia byť splnené zákonné predpoklady a to existencia zásahu, ktorý vyvolal alebo mohol vyvolať ujmu spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnostných práv, neoprávnený /protiprávny/ charakter zásahu a existencia príčinnej súvislosti medzi zásahom a vzniknutou ujmou. Príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom do osobnostných práv fyzickej osoby musí byť objektívne spôsobilá vyvolať nemajetkovú ujmu, spočívajúcu v porušení resp. v ohrození osobnostných práv fyzickej osoby a vznikom takejto nemajetkovej ujmy. Okrem toho takéto peňažné zadosťučinenie možno priznať len v prípade, ak morálne zadosťučinenie nie je v konkrétnom prípade postačujúce a neoprávneným zásahom došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere. „Úspech žaloby na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 13 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka) závisí predovšetkým na tom, či bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo vážnosť v spoločnosti, pričom prípadnú výšku náhrady určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Zodpovedanie uvedeného je možné predovšetkým na základe v konaní produkovaných dôkazov, ktoré má povinnosť označiť žalobca. /uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. júna 2011, sp. zn. 4 Cdo 144/2010/. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20.000 Eur odôvodňoval žalobca tým, že je konateľom a spoločníkom obchodnej spoločnosti a v dôsledku neoprávneného zásahu musel svojej banke za takúto obchodnú spoločnosť vysvetľovať nepravdivé tvrdenia, pretože tá chcela prehodnotiť možnosť financovania jeho spoločnosti resp. jeho obchodný partner spoločnosť Reylon s.r.o. odstúpila od zmluvy o budúcej kúpnej zmluve, ktorú uzavrela s jeho obchodnou spoločnosťou a ktorej predmetnom boli vyššie uvedené nehnuteľnosti v dôsledku čoho utrpel aj ujmu v majetkovej sfére. S uvedenými argumentmi žalobcu sa však nemožno stotožniť, pretože žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť medzi neoprávneným zásahom zo strany žalovaného v 8. rade a uplatneným nárokom na nemajetkovú ujmu, pretože obchodná spoločnosť, ktorej je spoločníkom a konateľom je právnickou osobou, ktorá má vlastnú právnu subjektivitu a nerealizovanie obchodu s obchodným partnerom resp. hrozba straty financovia bankou formou úveru nebola v príčinnej súvislosti s neoprávneným zásahom do osobnostných práva žalobcu ako fyzickej osoby, ale sa týkala úplne iného subjektu a to právnickej osoby v ktorej má žalobca majetkovú účasť ako spoločník. Zároveň žalobca počas celého konania neprodukoval žiadny dôkaz preukazujúci vznik nároku na náhradu nemajetkovej ujmy a to predovšetkým, že morálne zadosťučinenie nie je v konkrétnom prípade postačujúce resp. že neoprávneným zásahom došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere, a preto súd žalobu v tejto časti voči žalovanému v 8. rade zamietol.

37. Súd nevykonal ďalšie dôkazy, ktoré navrhoval právny zástupca žalovaných, pretože ten následne vyhlásil, že nežiada ich vykonanie. Súd zamietol návrh na vykonanie dôkazu, ktorý predložil žalobca a ktorým žiadal prehrať audiovizuálny záznam, na ktorom sa majú nachádzať výpovede p. U. ako aj p. E. a to osobitným uznesením, ktoré bolo vyhlásené na pojednávaní. Zákonnosť tohto dôkazu odôvodnil žalobca tým, že tento zvukovoobrazový záznam bol vyhotovený v priestoroch spoločnosti SLOVAK FINANCE, s.r.o., ktorého spoločníkom ako aj konateľom je žalobca. On pri spracovaní osobných údajov a to zvukovoobrazového záznamu rozhovorov medzi žalobcom a takýmito svedkami postupoval v súlade s vtedy platným zákonom č. 122/2013 Z. z. ako aj s metodickým usmernením Úradu na ochranu osobných údajov pri spracovaní kamerových záznamov. Z pohľadu p. E. a p. U. to znamenalo, že vstup do priestoru, kde sa odohrali rozhovory so žalobcom boli označené piktogramami vo formáte, vyobrazení a veľkosti odporučenej Úradom na ochranu osobných údajov v metodickom stanovisku, takže obaja mali vedomosť o tom, že ich stretnutie so žalobcom je zaznamenávané a vstupom do miestnosti a rozhovorom so žalobcom zobrali túto skutočnosť na vedomie. Pokiaľ ide o právny základ spracovania osobných údajov /zásadu legality/, spoločnosť SLOVAK FINANCE, s.r.o sa v prípade kamerových záznamov opiera o oprávnený záujem ako právny dôvod spracovania osobných údajov, a teda nie o súhlas dotknutej osoby. Oprávnený záujem je tak daný záujmom na ochrane majetku spoločnosti SLOVAK FINANCE, s.r.o., pretože v miestnostiach snímaných kamerovými záznamami sa nachádzajú originály technických preukazov od motorových vozidiel predávaných spoločnosťou SLOVAK FINANCE, s.r.o. Záznamy z kamerového systému taktiež slúžia na vyvrátenie podozrení, žeby sa spoločnosť SLOVAK FINANCE, s.r.o., ako obchodník s jazdenými ťahačmi podieľala na prípadnej trestnej činnosti súvisiacej s predajom odcudzených ťahačov. Záujem na ochrane majetku spoločnosti SLOVAK FINANCE, s.r.o. o ochrane jej dobrého obchodného mena tak v danom mieste prevažuje nad záujmom dotknutej osoby, aby nebola snímaná a obchodná spoločnosť má tak oprávnený záujem

na spracovaní osobných údajov. Spoločnosť postupuje pri spracovaní osobných údajov v súlade s ustanoveniami predpisov na ochranu osobných údajov, čo je možné zistiť aj pri návšteve webových stránok spoločnosti. Súd po tom, ak vzhliadol zvukovoobrazový záznam /nachádza sa na USB kľúči - prílohová obálka z čl. 184/ tak mal pochybnosti o zákonnosti takéhoto dôkazu a to aj s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 14.08.2018, sp. zn. 21Cdo/1267/2018 z ktorého okrem iného vyplýva, že „ Zvukový alebo obrazový záznam, ktorý sa týka človeka alebo jeho prejavov osobnej povahy a ktorý bol vyhotovený súkromnou osobou bez vedomia nahrávanej osoby, možno použiť ako dôkaz v občiansko-súdnom konaní iba tam, kde má viesť k preukázaniu skutočnosti, ktorú nie je možné preukázať inak /pomocou dôkazov, ktoré nezasahujú do absolútnych osobnostných práv dotknutej osoby/, a kde i ďalšie okolnosti prípadu vedú k záveru, že nemožno uprednostniť právo na ochranu osobnosti dotknutej osoby pred právom na spravodlivý proces toho, komu je použitie dôkazov zvukovým a obrazovým záznamom týkajúcim sa tejto osoby alebo jej prejavov osobnej povahy na prospech.“. Zároveň v článku 16 CSP je zakotvená zásada legality, pričom výnimočne možno postupovať v rozpore s takouto zásadou a vykonať nezákonne získaný dôkaz, a to vtedy ak je právo protistrany posúdené ako silnejšie právo než porušené právo toho, na koho úkor sa právo vykonáva. Musí sa tiež skúmať či navrhovaný dôkaz je spôsobilý na zistenie skutočnosti, ktorá je predmetom dokazovania s tým, že ak takýto dôkaz nie je spôsobilý na preukázanie tvrdenej skutočnosti tak sa jeho vykonanie nepripustí. Tiež je potrebné posúdiť či je možné tvrdenú skutočnosť dokázať aj zákonným spôsobom alebo iba takýmto nezákonným dôkazom. Súd v takomto prípade nevykoná nezákonný dôkaz, ak strana svoje tvrdenie bude môcť dokázať aj zákonnými dôkazmi okrem prípadov, ak je navrhovateľ tohto dôkazu v dôkaznej núdzi. Zároveň je potrebné skúmať či záujem strany sporu na unesení dôkazného bremena je vyšší, ako záujem na ochrane práva, ktoré bolo porušené získaním nezákonného dôkazu. Súd na základe vyššie uvedených skutočností zamietol takýto návrh na vykonanie dôkazu, pretože žalobca nepreukázal jeho legálnosť s tým, že skutočnosti na ktoré poukazoval v podanej žalobe, že stanovisko žalovaných bolo účelové, aby ho poškodili v očiach verejnosti ako aj pri získavaní poľovného revíru a má difamačný charakter by bolo možné preukázať aj iným spôsobom /napr. výsluchom svedkom a to p. U. ako aj p. E. a pod./.

38. O trovách konania medzi žalobcom a žalovanými v 1 až 7 rade súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, pretože žalovaní mali úspech v súdnom konaní voči žalobcovi v celom rozsahu, nakoľko žaloba voči nim bola zamietnutá, a preto im súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

39. O trovách konania medzi žalobcom a žalovaným v 8. rade rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP, pretože žalobca bol čiastočne úspešný a to v časti žaloby, ktorou sa domáhal uloženia povinnosti voči takémuto žalovanému zdržať sa neoprávnených zásahov do jeho osobnosti ako aj uloženia povinnosti zverejniť ospravedlnenie a zároveň žalovaný v 8. rade bol úspešný v časti žaloby, v ktorej sa žalobca domáhal voči nemu náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 20.000 Eur. Vzhľadom na uvedené skutočnosti tak súd nepriznal žalobcovi ako aj žalovanému v 8. rade nárok na náhradu trov konania a to z dôvodu ich čiastočného úspech v súdnom konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).